

glasilo

Občine Šempeter-Vrtojba

December 2011

**Futurelights -
javna razsvetljava
prihodnosti**

**Pogovor z zakonskim
in družinskim
terapevtom, mag.
Andrejem Debeljakom**

**Tim Matavž: Najlepši
kraj na svetu je
Šempeter!**

**Center za dnevne
aktivnosti starejših:
Upokojenci nimajo
časa**

ZIMA 2011

Spoštovane občanke, spoštovani občani!

Leto 2011 se nezadržno bliža koncu, prazniki se bližajo, z njimi pa dnevi, ko na svojih domovih prižgemo lučke, ki v teh dolgih nočeh razsvetlujejo pogled na sosednjo smreko, hišo ali dom ... To je čas, ko se ozremo nazaj in pogledamo na prehojeno pot. Kaj vse smo načrtovali za leto 2011? Kaj od tega smo uresničili, česa ne?

Leto 2011 je bilo brez dvoma zelo pestro, delavno in vsem nam v izziv, saj je bilo to leto hkrati prvo leto novega mandata župana in občinskega sveta. Prvi meseci so bili namenjeni proračunu, ki ga je občinski svet sprejel v marcu. Za njegovo uresničitev nam je tako ostalo le še tri četrtine leta. Ocenjujem, da nam je to kar dobro uspelo. Ob začetku leta smo namreč imeli veliko začetih naložb, ki jih je bilo potrebno spremljati, nekatere dopolniti ali spremeniti, predvsem pa dokončati dela in končno realizirane naložbe predati namenu ter vložiti zahteve za pridobitev evropskih sredstev.

Od večjih naložb, ki smo jih v letošnjem letu dokončali, naj ponovno omenim drugo fazo mestnega središča v Šempetru, Mladinski center v Vrtojbi, obnovo Zapučk in Krožne ceste v Vrtojbi, parkirišče na Cesti prekomorskih brigad, protihrupno ograjo na hitri

cesti ter obnovo vodovoda na Ulici Andreja Gabrščka in Cvetlični ulici. Seveda smo se vse leto poleg večjih naložb trudili tudi z manjšimi. Nasuli in utrdili smo kar nekaj poljskih in gozdnih poti, med katerimi sta bili največji ureditev poti skozi Velike doline proti Biljam in poti proti hišam vzdolž državne meje na Žnidarčičevi ulici. Upam, da ste tudi to opazili.

Dela ni zmanjkalo niti poleti. Konec junija je Občina prejela revizijsko poročilo računskega sodišča o ravnanju z nepremičnim premoženjem Občine v letih 2008 in 2009. Računsko sodišče je Občini izreklo negativno mnenje in ji naložilo, da mora v roku devetdesetih dni predložiti odzivno poročilo, v katerem je morala navesti popravljalne ukrepe in predložiti dokazila o njihovem izvajanju. Odzivno poročilo smo oddali v predpisanem roku in v porevizijskem poročilu računskega sodišča so bili vsi popravljalni ukrepi ocenjeni kot zadovoljivi.

Najbolj zahtevno, v smislu zahtev računskega sodišča, je bilo in še vedno ostaja, reševanje naše naložbe v Socialni center Vrtojba. Objekta sta skoraj dokončana, vendar pa se zatika pri oddaji prostorov, ki so namenjeni domu upokojujencev, v najem. Verjamem, da bomo v čim

krajšem času našli skupni jezik tudi z zasebnim partnerjem, da bodo izvajalci dela dokončali in pridobili uporabno dovoljenje, kar je tudi pogoj, da se sklenejo najemne pogodbe in prostori naselijo.

Jesen smo začeli praznično. V začetku septembra smo namreč zaključili z deli na šempetrskem trgu in ga s čudovitim koncertom predali v uporabo. Prepričan sem, da nam je prenovljeni trg vsem v veselje in ponos. Lepo in slavnostno je bilo tudi v oktobru na otvoritvi Mladinskega centra Vrtojba, kjer je bila dvorana premajhna za vse, ki so se želeli slovesnosti udeležiti. Za obe naložbi smo že oddali zahteve za vračilo evropskih sredstev in upamo, da jih bomo prejeli še v tekočem letu.

V letošnjem letu smo naredili tudi velik korak v reševanju prostorske stiske Podružnične glasbene šole v Šempetru. Občina bo od Kmetijstva Vipava kupila prostore na Cesti goriške fronte, kjer je bil nekdanji sedež Občine in kjer ima šola že v najemu učilnici. Mladi glasbeniki bodo tako dobili novejši prostore, hkrati pa bodo ti tudi več kot dvakrat večji, zato bodo lahko v Šempetru po novem poleg pouka kitare, harmonike, klavirja in violine vadili tudi pihala, trobila, tolkala, harfo in ostala godala. Pogodbo imamo namen skleniti še v letošnjem letu.

V letu 2011 je bilo tudi družbeno življenje v občini zelo bogato. Društva in drugi, ki izvajajo svoje programe na področju kulture, športa, turizma, socialnih in zdravstvenih dejavnosti, so se tudi letos izkazali. Naj se vam na tem mestu zahvalim za vaš trud in vse prostovoljno delo, ki ga za našo skupnost nesebično opravljate. Vsem se pozna, da težje najdete dodatna sredstva za svoje delovanje, zato se bo Občina še naprej trudila te dejavnosti podpirati. Brez dvoma pa bo dogajanje v občini s svojimi programi in delovanjem v bodoče popestril tudi občinski Javni zavod KŠTM, ki je svoje delo proti koncu letošnjega leta aktivneje zastavil.

Na pragu novega leta si seveda že

zastavljamo nove cilje, ki jih želimo realizirati. Zato sem občinskemu svetu že poslal predlog proračuna za leto 2012. V njem je še vedno zajetih kar nekaj naložb, ki jih v iztekajočem se letu nismo uspeli uresničiti. V Vrtojbi bomo tako gotovo v prvih dneh naslednjega leta zaključili naložbo v urejanje ulic z zaključkom del na Krožni cesti, na razpis za razvoj podeželja pa bomo prijavi urejanje Opekarniške ceste. V Šempetru načrtujemo nadaljevanje urejanja mestnega središča po Vrtojbenski cesti. Predvidena so tudi nekatera manjša urejanja ulic in priprava projektne dokumentacije za izgradnjo kolesarske steze ter

pločnika ob Žnidarčičevi ulici. Prav tako bomo preučili možnost in po potrebi naročili projektno dokumentacijo za ureditev krožišča na semaforiziranem križišču in na križišču, kjer se zavije v bolnišnico. Z državo se dogovarjamo tudi za ureditev štirih krožišč na državnih cestah. Poleg tega si želimo, da bi lahko v letu 2012 od države odkupili del zemljišč, ki so potrebna za razširitev šempetrskega pokopališča.

V letu 2012 moramo pohiteti z naložbo v čistilno napravo, saj se nam sredstva te evropske finančne perspektive že izmikajo. Prav zaradi tega stojijo nekatere obnove ulic

(na primer Na Pristavi), saj je v okviru tega projekta predvidena nova kanalizacija, ki mora biti zgrajena kot prva. Enako velja za projekt CERO (Center za ravnanje z odpadki). Občina pri teh projektih zagotavlja sredstva, ki so predvidena z dinamiko naložbe.

Kot vidite, nam dela in skrbi v naslednjem letu ne bo zmanjkalo, s skupnimi močmi pa bomo kos tudi najzahtevnejšim nalogam.

Spoštovanje občanke in občani!
Naj zaključim z besedami letos preminulega velikega pesnika Toneta Pavčka:

*Ko hodiš,
pojdi zmeraj do konca.
Spomladi do rožne cvetice,
poleti do zrele pšenice,
jeseni do polne police,
pozimi do snežne kraljice,
v knjigi do zadnje vrstice,
v življenju do prave resnice,
v sebi do rdečice čez eno in drugo lice.
A če ne prideš ne prvič, ne drugič
do krova in pravega kova
poskusi: vnovič
in zopet
in znova.*

To je tudi moja praznična želja in voščilo. Lepe praznike in srečno 2012!

Vaš župan Milan Turk

KICK OFF MEETING

Uvodno srečanje partnerjev projekta FUTURELIGHTS – javna razsvetljava prihodnosti

Čas hitro teče in že je tu veseli december, mesec, v katerem je vsekakor treba potegniti črto in pogledati, kaj je bilo v iztekajočem letu narejenega. Na področju dela na projektih je bilo letošnje leto zelo dinamično. Nekateri projekti, o katerih smo v predhodnih številkah že pisali, so v polnem teku (Adria_A, POLY 5), z enim smo že zaključili, oddali zahteve za izplačilo nepovratnih sredstev in čakamo na izplačila (Rekonstrukcija in dozidava Mladinskega centra v Vrtojbi ter Ureditev mestnega središča v Šempetru pri Gorici – 2. faza). Upamo, da nas bodo dobri možje v decembru razveselili in nam prinesli lep finančni zalogaj, ki bi po naših izračunih znašal okrog 860.000 evrov.

Z aktivnostmi so začeli tudi projekti, ki so bili odobreni okviru **Programa čezmejnega sodelovanja Slovenija-Italija 2007–2013** iz sredstev Evropskega sklada za regionalni razvoj in nacionalnih sredstev – CILJA 3. V zadnjih oktobrskih dneh ter v začetku decembra so se

začela uvodna srečanja projektnih partnerjev. Spomnili bi vas, da naša Občina sodeluje v petih projektih čezmejnega sodelovanja, v okviru katerih bomo pridobili nov odsek kolesarske poti ob meji, sanirali bomo tri vodnjake, posodobili območje parkirišča na Mejnem prehodu v Vrtojbi in tako omogočili šoferjem boljše pogoje za bivanje. Razvili bomo skupni čezmejni sistem upravljanja z vodami na urbanem območju Nove Gorice, Gorice ter naše občine. In nenazadnje bomo sanirali tudi stanje na področju svetlobnega onesnaževanja ter uredili javno razsvetlavo v občini. Prav o slednjem bi rada zapisala nekaj vrstic.

Občina je v tem projektu, poimenovanem Futurelights, vodilni partner, kar pomeni, da je odgovorna za celovito vodenje, usklajevanje, upravljanje in izvajanje projekta. Projekt je začel z izvajanjem 2. novembra letos, uradno smo ga predstavili javnosti 30. novembra, ko smo imeli tudi prvo uvodno srečanje – t. i. kick off meeting s projektnimi

partnerji. To so: Občina Tolmin, Temno nebo Slovenije, APE- Agenzia Provinciale per l' Energia di Udine, Provincia Gorica, Občina Doberdob in Občina Portomaggiore. Na uvodnem srečanju smo tako s partnerji uskladili aktivnosti, ki nas čakajo pri izvajanju projekta. Da je projekt potekal nemoteno, sta s koristnimi informacijami poskrbela Olga Abram, predstavnica Skupnega tehničnega sekretariata Programa čezmejnega sodelovanja Slovenija–Italija 2007

Olga Abram, Skupni tehnični sekretariat Programa čezmejnega sodelovanja SLO-ITA 2007 – 2013.

–2013, in Anton Harej, predstavnik Službe Vlade Republike Slovenije, Regionalne pisarne Štanjel.

Projekt, katerega skupna vrednost znaša **1.157.000,00 evrov**, bo trajal 36 mesecev. V njegovem okviru bomo vzpostavili pogoje za trajnostno javno razsvetljavo na čezmejnem območju. Kar je najbolj pomembno, vsi dobljeni rezultati so trajnega značaja. Izdelan bo kataster javne razsvetljave, v skladu s skupno metodologijo ter postavljenimi kazalniki učinkovitosti. Izdelana bo analiza stanja javne razsvetljave in svetlobne onesnaženosti območja. Oba produkta bosta uporabna tudi po zaključku projekta, saj bosta namenjena lastnikom in upravljavcem javne razsvetljave. Izdelana analiza stanja tehnologije in inovativnih pristopov na tem področju bo vsem zainteresiranim ponujala nabor dobrih praks ter tako omogočala načrtovanje in postavitev javne razsvetljave v skladu z najsodobnejšo tehnologijo. Skupna strategija reševanja problematike z najprimernejšimi modeli in z izdelanim akcijskim načrtom preureditve javne razsvetljave v skladu z zakonodajo bo vzpostavila

trajne pogoje in smernice za skupno trajnostno planiranje javne razsvetljave na čezmejnem območju ter prispevala k zmanjšanju svetlobnega onesnaževanja in zmanjšanju porabe energije. Štirje pilotni primeri učinkovite trajnostne javne razsvetljave v skladu z zakonodajo in v skladu s strategijo trajnostne javne razsvetljave na omenjenem področju bodo trajno zmanjšali svetlobno onesnaževanje na pilotnih območjih ter zmanjšali porabo energije. Na novo se bo preuredilo javno razsvetljavo v občinah Šempeter-Vrtojba, Tolmin, Portomaggiore in Doberdob.

Pozitivni učinki sanacije stanja se bodo odražali tudi v odnosu do narave, kajti svetlobno onesnaževanje najbolj negativno vpliva na ptice, netopirje in žuželke, ker je izmenjevanje dneva in noči pomembno predvsem zaradi biološke ure, selitev in orientacije živali. Pozitivno fototaktične žuželke, ki se obračajo proti svetlobi ali jih le-ta celo privlači, ponoči namreč priletijo na izvir umetne svetlobe, zato se ne pariyo in temu sledijo masovni pogini. Umetna svetloba vznemirja tudi netopirje, ki sodijo med najbolj

ogrožene živali. Zaradi osvetljevanja imajo probleme s prehranjevanjem (v njihovem okolju se število žuželk in njihova raznolikost manjšata), bolj so izpostavljeni plenilcem, njihove letalne poti so prekinjene in njihov čas vzletavanja se podaljša. Če vznemirimo eno izmed njihovih porodniških kolonij (ki štejejo tudi več kot 100 osebkov), to lahko pomeni izumrtje vrste na nekem področju.

Partnerji bodo s projektom **FUTURELIGHTS** vzpostavili pogoje za trajnostno javno razsvetljavo na čezmejnem območju, s pilotnimi primeri pa bodo neposredno zmanjšali svetlobno onesnaževanje ter tako prispevali k ohranjanju ekosistema.

Anita Manfreda,
višja svetovalka za projekte
Vodja projekta FUTURELIGHTS

Predstavniki projektnih partnerjev ter ostali udeleženci.

Predstavniki občine – vodilnega partnerja in Skupnega tehničnega sekretariata.

Predstavniki projektnega partnerja občine Tolmin.

Predstavniki projektnega partnerja APE - Agencije za Energijo Furlanije Julijske krajine.

Novosti pri vlaganju vlog za znižano plačilo vrtca, obvezno zdravstveno zavarovanje in subvencije najemnin za leto 2012

S 1. januarjem 2012 se začne uporabljati Zakon o uveljavljanju pravic iz javnih sredstev, na podlagi katerega se vloge za znižano plačilo vrtca, obvezno zdravstveno zavarovanje in subvencije najemnin za leto 2012 vlagajo **od 1. decembra 2011 dalje na Centru za socialno delo Nova Gorica (CSD) in ne več na Občini kot do sedaj.**

Vloga je dostopna na spletni strani Ministrstva za delo družino in socialne zadeve (www.mddsz.gov.si; vloga za uveljavljanje pravic iz javnih sredstev) oziroma jo lahko kupite v knjigarnah.

Znižano plačilo vrtca

lahko uveljavljajo starši za otroke, ki so vključeni v javni vrtec, zasebni vrtec s koncesijo ter zasebni vrtec, ki se financira iz občinskega proračuna. Staršem pripada pravica do znižanega plačila vrtca od prvega dne naslednjega meseca po vložitvi vloge, podeli pa se za obdobje enega leta ali do spremembe dejstev in okoliščin, ki vplivajo na priznanje pravice.

Vloge lahko oddate **na CSD Nova Gorica** osebno, po pošti ali elektronsko.

Vse spremembe za koledarsko leto 2011 še vedno obravnava pristojna Občina, ki do 31. decembra 2011 o tem še lahko odloča. Kakor tudi sprejema vloge za vse tiste otroke, ki bodo prvič vključeni v vrtec do 31. decembra 2011. Vloge, ki bodo oddane na novih obrazcih za leto 2012 pri Občini, bodo po uradni dolžnosti odstopljene pristojnemu centru za socialno delo. Vloge za leto 2012, ki bodo oddane na starih obrazcih pri Občini, bodo s sklepom

Z odločbo, s katero center za socialno delo odloči o znižanem plačilu vrtca, odloči tudi o oprostitvi plačila vrtca za drugega in vsakega naslednjega otroka. Če pa se drugi ali vsak naslednji otrok vključi v vrtec po izdaji odločbe, odloči o tem s posebno odločbo. Starši, ki niso zavezanci za dohodnino v Republiki Sloveniji, plačujejo polno ceno programa, v katerega je vključen otrok.

Vloge za obvezno zdravstveno

zavarovanje za leto 2012 lahko občani, prav tako na novih obrazcih, vložijo na CSD Nova Gorica. Za pridobitev pravice v letu 2011 pa jo še vedno lahko vložijo na Občini. Tistim upravičencem, ki odločba velja še v letu 2012, pa vlog ni potrebno oddajati do izteka odločbe Občine. Prav tako velja za vloge za subvencije najemnin za leto 2012, ki jih lahko občani na novih obrazcih vložijo na CSD Nova Gorica.

Foto: Blaž Eržet

zavržene, zaradi nepristojnosti odločanja.

Staršem, ki ne uveljavljajo znižanega plačila vrtca (in so zavezanci za dohodnino v Republiki Sloveniji), vrtec izstavi račun v višini najvišjega dohodkovnega razreda po lestvici (77 %).

Ksenija Ušaj,
višja svetovalka za družbene dejavnosti

Plačilo staršev v odstotku od cene programa

dohodkovni razred	povprečni mesečni dohodek na osebo v % od neto povprečne plače	plačilo staršev v odstotku od cene programa
1	do 18 %	/
2	nad 18 % do 30 %	10 %
3	nad 30 % do 36 %	20 %
4	nad 36 % do 42 %	30 %
5	nad 42 % do 53 %	35 %
6	nad 53 % do 64 %	43 %
7	nad 64 % do 82 %	53 %
8	nad 82 % do 99 %	66 %
9	nad 99 %	77 %

Zamenjava potovalnih dokumentov v letu 2012

Tako kot v letošnjem letu bo tudi v letu 2012 potekla veljavnost večjega števila osebnih izkaznic (13.205) in potnih listov (18.453). V poletnih mesecih bo število vlog za izdajo osebne izkaznice in potnega lista na večini upravnih enot preseglo "rekordno" število. Samo v mesecu juliju 2012 pričakujemo na Upravni enoti Nova Gorica 19,09 %, t. j. 6.254 vlog.

Priporočamo vam, da ob načrtovanju potovanja v tujini pravočasno preverite, ali imate ustrezen dokument za potovanje v tujino in če je ta veljaven ter da vlogo za izdajo nove osebne izkaznice ali potnega lista vložite pred datumom poteka veljavnega osebnega dokumenta, in sicer na kateri koli upravni enoti v Republiki Sloveniji ali na krajevnih uradih, v mesecih, kjer število vlog še ni tako veliko.

*mag. Tanja Kralj,
vodja oddelka za upravne
notranje zadeve*

Društvo GO Spominčica, društvo za pomoč bolnikom z demenco Severnoprimorske regije

Delovanje Društva Go Spominčica je namenjeno pomoči bolnikom z demenco, njihovim svojcem, negovalcem in strokovnim delavcem. Pomembno je tudi osveščanje javnosti o tej bolezni, njenemu odkrivanju, posledicah in obravnavi bolnika ter obveščanje o možnih oblikah nudenja pomoči v Severnoprimorski regiji.

V društvu organiziramo in vodimo **skupine za samopomoč v Novi Gorici in Ajdovščini**. Program skupin je namenjen svojcem in negovalcem bolnikov z demenco, ki živijo v domačem okolju ali v institucionalnem varstvu iz goriškega in ajdovskega območja. V Novi Gorici se člani srečujejo vsako tretjo sredo v mesecu v prostorih Doma upokoencev v Novi Gorici, kjer lahko dobijo tudi glasilo Spominčica in druga informativna gradiva o bolezni.

Organiziramo tudi **vzgojno izobraževalni program "Spomni se me ..."**, kjer na predavanjih in delavnicah prisotne seznanimo s potekom bolezni, možnostmi zdravljenja, načinom komuniciranja z obolelimi, načini, kako ohraniti aktivnosti v domačem okolju, vrstami

različne nege in skrb za osebno higieno. Seznanimo tudi o tem, kako pomembno je, da tudi negovalci poskrbijo sami zase, predvsem tisti, ki so v skupnem življenju z družinskimi člani z demenco, da še sami ne "pregorijo". Program je namenjen svojcem, negovalcem obolelih za demenco in zaposlenim v domovih za starejše občane. Naj dodam, da smo pri našem delovanju uspešni tudi zaradi tega, ker dejavnost društva temelji na prostovoljstvu. Glavnino finančnih sredstev namenimo plačilu predavateljem, strokovnjakom. V društvu smo štiri prostovoljke, ki vodimo društvo, skupine za samopomoč in vsa administrativna dela.

Prepoznavanje prvih znakov demence med ljudmi nas spodbuja k še večji aktivnosti pri delavnostih za čim večjo splošno prepoznavnost bolezni. Verjamemo namreč, da je del zaslug za to, da se ljudje odpravijo k zdravniku ob prvih znakih bolezni, tudi v promocijskih in drugih dejavnostih Društva GO Spominčica v preteklih letih od njegovega nastanka dalje.

*Sonja Valič,
predsednica društva
Sonja Planko,
podpredsednica društva*

Predavanje doktorja Gorazda Klanjščka, specialista nevrologije.

Danilo Türk in otroci si izmenjujejo osnovnošolsko znanje.

Foto: Doris Jug Cigoj

Obiskal nas je predsednik dr. Danilo Türk

Krizni center za otroke in mladostnike 10-KA za območje Goriške oziroma Severnoprimske regije ter Dnevni center Žarek v Novi Gorici je z neformalnim obiskom počastil predsednik države. Največji delež za zagon kriznega centra je namreč prispevala prav ustanova Pustimo jim sanje, fundacija Danila Türka.

Krizni center za otroke in mladostnike **10-KA** ter **Dnevni center Žarek** delujeta na Marušičevi 6 v Novi Gorici, pod okriljem Centra za socialno delo (CSD) Nova Gorica. Krizni center smo uradno odprli oktobra 2010, poleti 2011 pa na isti naslov preselili še Dnevni center Žarek, ki je na novo zaživel.

Z obiskom nas je 9. novembra razveselil in počastil predsednik **dr. Danilo Türk**. Njegova fundacija je poleg lokalnih in nacionalnih donatorjev ter posameznikov prispevala pomemben delež za zagon tako dnevnega, kot tudi kriznega centra.

Dnevni center Žarek je eden od dodatnih preventivnih programov novogoriškega CSD. Namenjen je osnovnošolcem, mladostnikom in mlajšim polnoletnim dijakom s težavami pri socialni integraciji doma in v šoli, ter otrokom, ki želijo aktivno preživeti prosti čas. V program je trenutno vključenih okrog 100 uporabnikov. Poleg učne pomoči je glavni cilj spodbujanje otrok in mladih, da začnejo prevzemati odgovornost za svoje odločitve. Prav tako želimo zadovoljiti potrebe otrok po druženju, varnosti in sprejetosti,

izboljšati njihove komunikacijske spretnosti in samopodobo ter jim privzgojiti učne navade in različne spretnosti. Dva strokovna delavca, sodelavci iz programa javnih del ter več kot 20 prostovoljcev v Žarku redno sodelujemo s starši, šolo in z drugimi ustanovami.

Krizni center 10-KA se je mreži tovrstnih centrov v državi pridružil kot deseti krizni center. V dobrem letu je varno zatočišče pri nas našlo več kot 20 otrok in mladostnikov. Veseli smo, da se je večina uporabnikov iz 'naše hiše' vrnila nazaj v domače okolje.

Center 10-KA je namenjen otrokom in mladostnikom, starim **6 do 18 let**, ki se znajdejo v hudi stiski, gre za različne oblike družinskega nasilja, zlorabe, težave v odraščanju, zaradi česar je potrebna izločitev iz okolja, v katerem živijo. Pri nas lahko bivajo do 21 dni. V tem času skupaj sprejmemo dogovor o spoštovanju pravil bivanja in aktivnem reševanju težav. Uporabniki redno obiskujejo pouk in aktivno sodelujejo pri vsakodnevni opravih. K nam lahko pridejo sami, lahko jih napoti šolska svetovalna služba, zdravstveni delavec, pristojni center za socialno

delo ali jih pripelje interventna služba. Pet strokovnih delavcev se trudi delovati v korist otroka, hkrati pa družino ponovno povezati. Zato smo otrokom, mladostnikom in staršem na voljo 24 ur na dan, 365 dni v letu.

Verjamemo, da lahko v 'Žarku' in '10-KI' otrokom in mladim na Goriškem in v širši okolici ponudimo varnost in strokovno podporo, ki jo potrebujejo na poti zrelega in odgovornega odrasčanja.

Kolektiv 'Žarka' in '10-KE'

Krizni center 10-KA je odprt 24 ur na dan vse dni v letu.

Tel: 051 635 115
e-mail: kc-ng@siol.net

Dnevni center Žarek je odprt vsak dan od 10. do 18., ob petkih do 16. ure.

Tel: 041 664 905
e-mail: dc-zarek@siol.net

Pregled letošnjih aktivnosti

Društvo ledvičnih bolnikov Severne Primorske si prizadeva, da bi svoj čas kar najbolj kakovostno izkoristil. Tako se udeležuje različnih dogodkov in prireditev, naše poslanstvo pa je tudi osveščanje ljudi v zvezi z boleznijo ledvic. Leto, ki se izteka, je bilo za naše društvo precej pestro. 11. junija letos smo sodelovali na prireditvi **Prostovoljstvo brez meja**, ki je potekala na Trgu Evrope, kjer je bila organizirana velika čezmejna krvodajalska akcija v sodelovanju Rdečega križa Nova Gorica in Združenja krvodajalcev iz Gorice. V sklopu prireditve so se predstavila različna prostovoljna društva, ki delujejo na območju obeh občin, tudi naše Društvo ledvičnih bolnikov. Na stojnici smo merili krvni tlak in krvni sladkor in mimoidočim predstavili delovanje našega društva, jih seznanili z ledvičnimi boleznimi ter jim delili brošure ter platenke vode v znak osveščanja pitja veliko tekočine.

Prvo nedeljo v juliju smo izvedli že tradicionalno **druženje v naravi z družabnimi igrami**, ki je potekalo na Fajtovem hribu pri Renčah. Letos smo ga popestrili tudi z družabnimi igrami, preživeli smo prijeten sončen dan v družbi naših članov. Nekateri so ga izkoristili tudi za pohod v naravo, ostali pa za prijeten klepet.

Vseslovenskega srečanja ledvičnih bolnikov, ki je letos poleti potekalo ob Velenjskem jezeru, se je udeležilo kar 50 naših članov. Po kratkem kulturnem programu in rudarski

malici smo imeli na voljo ogled različnih znamenitosti v okolici: Rudnik Velenje, Mozirski gaj, Muzej usnjarstva ali sprehod ob jezeru.

Prvo nedeljo v septembru smo izkoristili za **križarjenje z ribjim piknikom**, ki se je začelo v Poreču. Polni pričakovanj smo izpluli proti Rovinju po zanimivi poti med otočki ter zahodno istrsko obalo. Po pristanku smo se sprehodili po starem mestnem jedru Rovinja do njegove najvišje točke, baročne cerkve Sv. Jurija in zvonika Sv. Evfemije. Zapluli smo tudi v enega izmed najlepših fjordov tega predela – Limski kanal, ki je poznan po gojiščih školjk ter restavracijah, ki ponujajo njihove specialitete. Pot smo nadaljevali proti Vrsarju, kjer smo se izkrkali in se sprehodili po mestu. Ker nas je sonce ogrelo in je bilo morje še vedno zelo toplo, smo si med oddihom privoščili tudi kopanje ter sončenje na plaži. Po postanku smo se spet vkrkali na ladjo ter se vrnili v Poreč. Vzeli smo si čas še za ogled mesta ter njegovih največjih znamenitosti, kot je Eufrazijeva bazilika, ki je najlepše ohranjena bizantinska bazilika pod zaščito Unesca. Izlet nam bo v spominu ostal kot zelo prijetna izkušnja, polna pozitivnih misli in nasmejanih trenutkov, hkrati pa smo videli ter izvedeli veliko novega, pa čeprav ne tako daleč stran od našega domačega kraja.

Konec septembra so bolnike na dializi v Šempetru obogatili s **tremi novimi posteljami**. Prispevke je zbiralo Društvo ledvičnih bolnikov na dobrodelnem koncertu v Dobrovem, ki je potekal 14. maja, ter

kasneje s prostovoljnimi prispevki dobrih ljudi. Za odziv in zbrana sredstva se vsem zahvaljujemo. Bolniki so z novimi posteljami zelo zadovoljni, saj jim omogočajo lažje preživeti čas zdravljenja na dializi.

8. oktobra letos je v Ljubljani potekalo praznovanje **Evropskega dneva darovanja**. Člani našega društva smo se udeležili **Hoje za življenje in radost**, ob koncu pa smo se sprehodili med stojnicami, si ogledali kulturne nastope ter si izmenjali izkušnje ter poklepetali. Izvedeli smo veliko novega, hkrati pa smo izkazali podporo organizaciji *Euro transplant*, ki med drugim izboljšuje možnosti tudi ledvičnim bolnikom, da dobijo ustrezen darovan organ.

V začetku novembra letos je naše društvo izvedlo že četrto srečanje v okviru programa **Bolnik bolniku**, ki je potekalo v knjižnici Splošne bolnišnice Franca Derganca v Šempetru pri Gorici. Srečali smo se z ambulantnimi ledvičnimi bolniki in njihovimi svojci. V dveurnem predavanju treh članov medicinskega osebja smo jim predstavili delovanje ledvic in možnosti nadomestnega zdravljenja s hemodializo, peritonealno dializo ali transplantacijo, ter jim predstavili prehransko dieto. Po predavanju smo z njimi poklepetali predstavniki Društva ledvičnih bolnikov in odgovarjali na vprašanja ter jim predstavili delovanje našega društva.

Društvo ledvičnih bolnikov

Predavanje Bolnik bolniku.

Dan darovanja.

Foto: Boris Slokar

Članice društva na vozu med tradicionalno Martinovo furngo.

Društvo žena in deklet Šempeter

Poročilo o delu v letu 2011

Po vsakoletnem pregledu obveznosti in načrtovanju dela Društva žena in deklet Šempeter smo najprej pripravile pomladno prireditev ob materinskem dnevu (25. marca), s katero smo želele obeležiti 10. obletnico delovanja. Prireditev je vsako leto zelo lepo obiskana in tako je bilo tudi letos, ko so nam v obnovljeni grajski dvorani dvorca Coronini Prifarski muzikanti (iz Fare pri Kolpi) prepevali lepe slovenske pesmi. Matere so prejele nagelj, ki jim ga je poklonila gospa Antonija Šturm, in društveni podmladek jim je recitiral pesmi. Dvorana je bila premajhna za vse, tako da smo se odločile glasbene goste ponovno povabiti.

Ob že tradicionalnem postavljanju prvomajskega mlaja na Šempetrskem trgu smo članice spekle sladke dobrote za sodelujoče. Maja smo sodelovale tudi na zaključni prireditvi mednarodnega projekta, namenjenega vseživljenjskemu

učenju Comenius na Osnovni šoli Ivana Roba. Članice smo v šempetrski praznji obleki z domačim pecivom izkazale gostoljubje gostom iz Grčije in Turčije. S tem smo popestrile srečanje, ki so ga sicer oblikovali šolski otroci.

Za praznik sv. Petra smo bile prisotne pri jutranjem programu v cerkvi, popoldne pa pri otvoritvi "brjarja", kjer smo se v nošah tudi zavrtele. V juliju smo v Dnevnem centru za starejše občane sodelovale v celodnevem počitniškem varstvu za učence osnovne šole. Skupaj smo pripravili in spekli pecivo, ki so ga udeleženci tudi pojedli.

Tudi otvoritev prenovljenega mestnega središča ni minila brez naše prisotnosti. Dekleta in žene smo se skupaj s prebivalci osrednjega trga predstavile na stojnici, zvečer pa tudi postregle s pecivom.

Oktobra smo v Šempeter ponovno povabile Prifarske muzikante, ki so nam v Kulturni dvorani prepevali in z nepozabnimi melodijami ponovili prelep večer. Jesenske aktivnosti smo nadaljevale pri Martinovi furngi, ko smo se z vozom na balah sena v veseli družbi popeljale od postaje do postaje. November smo zaključile na sejmu Sv. Elizabete v Romansu (Italija), kjer smo na stojnici skupaj s predstavniki občine mimoidoče obiskovalce razveseljevale z domačim pecivom.

*Darinka Andlovic,
predsednica društva*

Turistično društvo Šempeter-Vrtojba

V našem društvu delujejo ljudje, ki jim je izgled Občine Šempeter-Vrtojba in s tem povezano dobro počutje turistov zelo pomembno. Seveda pa ne smemo tudi mimo prireditev, ki se v našem kraju vrstijo čez vse leto. Mnogih akcij ali prireditev seveda ne bi mogli speljati brez pomoči, ki jo vedno dobimo od Občine, krajevnih odborov in nekaterih društev v naši občini.

V letošnjem letu se je zvrstilo veliko manjših dogodkov. Prvič smo se udeležili prireditve **Obmejni okusi** (Gusti di frontiera) v sosednji Gorici v Italiji. Predstavili smo se s tremi Občinami (Kanal, Miren-Kostanjevica, Renče-Vogrsko). Ker gre za kulinarčno prireditev so našo Občino zastopale članice Društva žena Vrtojba, Peloz mesnine, Pekarna in slaščičarna Klavdija Šempeter, Turistično društvo Občine Šempeter-Vrtojba, Vinarstvo Jejčič iz Sp. Branice in Čebelarstvo Tomažinčič iz Šempetra.

Za nami je tudi tradicionalna prireditev, tokrat že deveta **"Martinova furnga"**, katere glavni organizator je prav naše društvo. V letošnjem letu smo furngo razširili na sosednjo občino Miren-Kostanjevica in v Italijo – kraja Sovodnje in Štandrež, vrnili pa smo se skozi Vrtojbo s postankom na placu v Vrtojbi, kjer so nas domačini

lepo postregli. Veseli nas, da smo bili prav povsod zelo lepo sprejeti. V Občini Miren-Kostanjevica so nam zapeli otroci tamkajšnjega vrtca, sprejel nas je tudi župan Zlatko Martin Marušič. V Sovodnjah smo se ustavili v zelo stari gostilni, kjer so se pred mnogi leti ustavljali furmani. V Štandrežu nas je sprejelo Prosvetno društvo Štandrež in nam pripravilo kosilo. Tudi naši lokali niso zaostajali v gostoljubnosti. Zaključili smo na placu v Šempetru, kjer smo krstili novo vino in izbrali nov "Martinov par", ki sta **Berlot Marija in Alojz** iz Šempetra.

Člani našega društva smo se tudi letošnje leto udeležili izleta, ki je nagrada članom za celoletno delo in pomoč društvu pri organizaciji raznih prireditev. Tokrat smo ga organizirali malo drugače, ogledali smo si Brkine in ga zaključili z martinovanjem, kjer so nas pričakali in se z nami poveselili naši domači harmonikaši **BeEsAs**.

Želim poudariti, da naše društvo sestavljajo dobri ljudje, ki so vedno pripravljeni pomagati. Zato si bomo še naprej prizadevali graditi lepe odnose in z našim društvom pokazati in dokazati vsem, kako lepo občino imamo, v kako lepem kraju živimo.

Zahvaljujem se vsem prizadevnim članicam in članom TD, ker brez njihovega dela in podpore ne bi uspeli izvesti načrtanih nalog.

Vsi, ki bi si želeli uživati in delati z nami in deliti vaše ideje, ste vabljeni, da se nam pridružite v turističnem društvu. Našo občino želimo predstaviti tako v Sloveniji kot tudi v tujini, zato vabljeni v naše vrste!

Alenka Brankovič,
predsednica Turističnega društva
Občine Šempeter-Vrtojba

*Vesele praznike
in uspešno
Novo leto!*

Je strah res votel?

Mag. Andrej Debeljak, zakonski in družinski terapevt, je človek, ob katerem se ti zazdi, da je v življenju mogoče vse: premagati sebe, svoja prepričanja in strahove, ne da bi pri tem želeli spreminjati druge. Njegovo življenje mu je kljub mladosti postreglo z neprecenljivimi izkušnjami, ki jih je, kot pravi sam, moral doživeti, da danes živi polno in izpolnjeno življenje.

Andrej Debeljak je pri komaj 16 letih doživel hudo prometno nesrečo, v kateri je bil klinično mrtev.

Izkušnja, ki mu je zagotovo spremenila življenje: doživel jo je kot duša, o kateri mnogi še vedno neradi govorijo, ali drugače, v njen obstoj ne verjamejo. Življenje, kot ga poznamo, se mu je k sreči vrnilo, sam pa se je kmalu zatem podal v duhovniški poklic. Svoje poslanstvo je odlično opravljal, ljudem je zlezel pod kožo. Ker sam verjame, da v svojem življenju preveč sledimo lastnemu razumu in zlasti egu, zatiramo pa svoj notranji glas, je zapustil duhovniške vode in sledil srcu. Danes je srečno poročen, ima dva otoka in živi polno zakonsko življenje.

Vaše znanje sega na številna področja, ki so v današnji družbi precej ranljiva. Svetujete posameznikom v stiski, nudite zakonsko ter družinsko svetovanje, izvajate paliativno oskrbo. Na predavanju v Novi Gorici ste

izpostavili predvsem "soočanje s strahovi". Zakaj menite, da je pomembno, da se ljudje zavedamo svojih strahov in se z njimi znamo spopasti?

Strah je med nami tako domač kot zrak, ki ga dihamo. Težava nastane, ker se ga ne zavedamo in ga ne čutimo. To posledično pomeni, da se obnašamo, čustvujemo, govorimo in mislimo kot roboti. Človekova psiha ima namreč natančno določene zakonitosti. Tudi, če zamahnemo z roko in si rečemo, da nas to sploh ne zanima, globoko v nas še vedno delujejo določeni mehanizmi. Na ta način človek ne živi svobodno, samostojno in suvereno, pač pa kot suženj svojih potlačenih čutenj in vzorcev. Šele z zavestnim odkrivanjem in spoznavanjem samega sebe je mogoče v polnosti priti do točke, ko si lahko rečemo, da se poznamo in da lahko zaživimo to, kar smo in nismo uboge žrtve v rokah "krutega in strašnega" sveta. Posameznik, ki se je sposoben soočiti s svojimi strahovi in jih premagati, je hkrati na najboljši možni poti, da zaživi bolj zdravo, varno in srečno življenje.

Dejali ste, da je strah prvo občutenje, ki ga spoznamo. Iz njega

skozi razvoj izvirajo vsi ostali občutki, kot so sram, jeza, bes, občutek krivde, nemoči, žalost ... Katero čustvo je – kot posledica strahu – po vaših izkušnjah pri ljudeh najbolj izrazito?

Zagotovo gre za jezo. To je nekaj, kar posameznik vsakodnevno čuti. Pri mnogih strankah v ljubljanski pisarni opažam, da jezo zadržujejo v sebi in posledično kopičijo bes. Ker je običajno življenjsko okolje prenevarno, tudi slednjega zadržujejo v sebi. V nadaljevanju se posameznik počuti žalostnega, nemočnega, obupanega, brez prave energije in s temi občutki stoji na pragu depresije, ki je najbolj razširjena težava sodobnega človeka.

Kako si lahko posameznik pomaga sam? Ali drugače: kako naj ravnajo starši, da bomo otroke vzgajali brez privzgojenih strahov?

Prepričan sem, da je daleč najbolje poiskati strokovnjaka za posvet. V naši prelepi deželi žal še vedno vlada miselnost, da je obisk ali posvet pri psihoterapevtu nekaj negativnega. Da je zaradi tega človek slab, nor in predvsem nesposoben. Zanimivo je, da omenjenih občutkov nimamo, ko pokličemo na pomoč

zidarja, vodovodarja, kozmetičarko ali frizerja. Kolikor vidim, pa se situacija tudi pri nas počasi spreminja.

Glede drugega vprašanja pa je stvar čisto preprosta in razumljiva. Najbolje je, da kot starš in odrasel človek začutim svoje strahove, jih zamenjam z zaupanjem v življenje in vero v Presežno. Na ta način ne bomo na svoje otroke prenašali svojih strahov ali pa bo vsaj teh veliko manj.

Pravite, da je temeljni strah otroka, strah pred izgubo staršev. Pri tem verjetno ne gre samo za izgubo v fizičnem smislu, temveč tudi odtujenost v odnosih. Menite, da vsi naši strahovi izvirajo iz otroštva, oziroma našega odnosa s starši?

Človekova psiha se izoblikuje v prvih petih letih življenja. Vse, kar se dogaja kasneje, je v bistvu zgolj variacija na začetna čutenja in modele. O tem sicer več razlagam v svoji knjigi z naslovom "Srečen sem", ki je bila napisana kot priročnik za samopomoč. Mislim, da si največ lahko sami pomagamo z vprašanjem: "Kaj vse oziroma koliko se spominjam iz svojih prvih petih let življenja?" Če v posameznikovem spominu ni dogodkov ali slik iz tistega časa, če ne čuti, kako se je kot hči ali fant počutil doma, to posledično pomeni, da je bil tisti čas ne-varen in je njegova psiha vse spomine in občutja potlačila oziroma zablokirala.

Če na eni strani izpostavljamo "otroški" strah, kako pa se naj posameznik danes sooči s strahom pred izgubo službe, osnovnih sredstev za preživetje? Do finančne in gospodarske krize nas je pripeljala pravzaprav kriza vrednot.

Na tej točki se človek vrti v začaranem krogu. Njegov strah namreč oblikuje njegovo življenje. Ali drugače. Tega, česar te je strah, se ti običajno tudi zgodi. Ljudje mi pogosto pravijo, da mi govorijo iz izkušenj. Seveda, ampak pri tem pozabijo, da svoje življenje oblikujejo predvsem sami. Tudi če posameznik ne sprejme temeljne odgovornosti za svoje življenje, še ne pomeni, da ne drži, da si ga pravzaprav oblikuje čisto sam. V življenju vsakega izmed nas se odraža samo tisto,

kar ima človek v sebi. Verjamem, da si marsikdo misli češ, to pa je nemogoče. Priznati moram, da ga razumem, saj vem, da človek marsičesa iz svojega nezavednega ali tudi podzvesti ne čuti, kar pa še ne pomeni, da tega ni v njem.

Strah za preživetje je nekaj, s čimer se vedno bolj srečujemo. Resnici na ljubo je prav, da se zavedamo, da moderni politični sistemi in neoliberalna kapitalistična miselnost izkoriščajo ravno ta strah. Populacijo daš v strah in si jo hkrati podrediš. Človek, ki je prestrašen, se zelo hitro začne odzivati na želje določenega sistema.

Zaupanje, vera v dobro in v svetlo življenje sta v sedanjem času na veliki preizkušnji. Hkrati pa je to tudi izvrstna priložnost, da pogledamo v svoje privzete omejitve; tudi strahove in zavestno poiščemo nov in drugačen način življenja.

Sami delujete zelo umirjeno in sproščeno. Vas je kljub temu česa strah?

Seveda, saj sem samo človek, kot vsak drug. Vedno, ko začutim strah, si rečem, da bo vse dobro in se hkrati s prošnjo ali pogovorom obrnem k bogu, v katerega globoko verjamem. In priznati moram, da do sedaj še nikoli nisem bil razočaran ali puščen na cedilu.

Bližajo se prazniki, ki jih predvsem osamljeni najbolj sovražijo. Ob koncu leta, ko se vsi veselijo novih pričakovanj, so osamljeni še bolj sami. Kako jim lahko pomagamo oz. kako naj si pomagajo sami?

Dejstvo je, da se človek rodi sam, živi sam in umre sam. Biti sam je torej življenjsko dejstvo, na katerega pozabljamo in se pogosto v vsakdanjem življenju ne veselimo darov, kot so soljudje; posebej družina, sorodniki in prijatelji, s katerimi smem preživeti nekaj bivanjskega časa.

Sočloveku smemo in hkrati moremo pomagati šele takrat, ko nas povabi ali da dovoljenje za nasvet. Vem, da se to kruto sliši, ampak dokler se človek ne odloči za biti v stiku z nekom, pač ni pripravljen sprejeti naše pomoči. Pogosto poslušam ljudi, ki se zelo trudijo razveseliti ljudi v težavah in jih poslušajo, kako se pritožujejo in nergajo nad življenjem. Rezultat je navadno

takšen, da so dajalci pomoči popolnoma psihično uničeni in strti. Razlog je zgolj v tem, da so poleg svojega dnevnega bremena sprejeli še težave tistih, ki so jim skušali pomagati.

Osamljenemu človeku lahko pomagamo najbolje na način, da ga razumemo, da ga spoštujemo in mu pošiljamo dobre misli in želje. Prav je, da smo z njim iskreno sočutni in hkrati previdni, da se nam ne zasmili. Saj ga na ta način postavimo v podrejen položaj in mu zanikamo pravico in njegovo lastno zmožnost, da prevzame temeljno odgovornost za življenjsko situacijo, ki si jo je ustvaril.

In še besedo, dve o družini. To naj bi bila sredina, kjer bi se moral vsak posameznik počutiti najbolje. Pa znamo Slovenci in Slovenke dobro skrbeti za prijetno družinsko vzdušje? Če bi dali pavšalno oceno, česa je po vašem mnenju v družinah preveč, česa je premalo.

Pa se ne, ker je ravno družina najbolj občutljiva točka v življenju vsakega človeka. V njej nastanejo najprisrčnejši spomini in največje čustvene rane. Predvsem slednje pustijo dolgotrajne posledice. Vsi poznamo mit o veliki srečni družini. Naše statistike pa pravijo, da vsak tretji zakon razpade, govorimo, da je pri nas skoraj 300 000 alkoholikov, nekaj deset tisoč odvisnikov od drog. V letu 2009 smo v Sloveniji pojedli okoli 36 milijonov tablet antidepressivov in pomirjeval (vsak državljan v povprečju 18 tablet). Resnici na ljubo ti kazalci resnično niso pozitivni in ne govorijo v korist srečnosti sodobnega človeka. Hkrati pa je zaznati vedno več ljudi, parov in seveda družin, ki iščejo nove modele in drugačne poti z namenom, da v njih najdejo več sreče, miru, varnosti in zadovoljstva v svojem življenju. Če odgovorim zelo pavšalno, potem je v družinah, ki jih srečujem, preveč molčanja in obnašanja v skladu z miselnostjo "Ja, kaj bodo pa sosede rekli?" in premalo odkritega soočanja s problemi in precej premalo iskrenih in odprtih pogovorov med njenimi člani.

Barbara Skorjanc

Podružnična glasbena šola Šempeter

Kvartet flavt na Zaključnem koncertu PGŠ Šempeter: Rebeka Pregelj, Tina Fornazarič, Polona Šuligoj, Anja Škočir – mentor prof. Armando Mariutti.

Zgodovina glasbenega šolstva na Goriškem se je pred več kot 60 leti pričela prav v Šempetru pri Gorici, kjer so leta 1948 s koncertom odprli Glasbeno šolo v Šempetru. Od takrat je na področju sedanje Občine Šempeter-Vrtojba stalno prisoten razvoj glasbenega šolstva.

Glasbena šola Nova Gorica, javni vzgojno izobraževalni zavod z matično šolo v Novi Gorici, ki ima v svojem sestavu tudi Podružnično glasbeno šolo v Šempetru, vztrajno in brezpogojno nudi otrokom in mladim na našem območju možnost glasbenega izobraževanja, razvoja kot tudi ustvarjanja. Pouk na Podružnični glasbeni šoli v Šempetru obiskuje 163 otrok. Zaradi prostorske stiske, otroci obiskujejo le pouk klavirja, harmonike, kitare, nauka o glasbi in delno violine. Otroci, ki izrazijo željo po znanju katerega koli drugega instrumenta, pa morajo pouk obiskovati v Novi Gorici. Učitelji kljub vsem težavam, ki nas pestijo, otrokom nudimo kakovosten in nemoten pouk. Ko učitelj v njih prebudi, vzbudi smisel-posluh za glasbo, se to odraža tako v zadovoljstvu otrok, kot tudi v doseganju zavirljivih rezultatov.

Kmalu pa se za šolo v Šempetru obetajo boljši časi. Vodstvo glasbene

šole si je vrsto let prizadevalo, da bi svoje delovanje umestila v drugo, boljše okolje, kar se bo v naslednjem letu končno zgodilo. Selitev v nove prostore nam bo omogočala veliko boljše pogoje dela, podlago za razvoj veliko glasbeno nadarjenih otrok, ki si bodo želeli osvojiti znanje katerega koli instrumenta. Načrti in želje po doseganju novih uspehov in izjemnih dosežkih bodo ostali in iz leta v leto rasli. Nova šola bo za vse nas spodbuda k odpiranju novih poti in ohranjanju vseh tistih vrednot, zaradi katerih je dolga leta vztrajala na začrtani poti. Nedvomno bodo boljši pogoji dodatno prispevali k delovnemu zagonu, razvoju in uspehu šole.

Verjamem, da bo vsakdo izmed nas zaposlenih prispeval polno mero dobre volje, ljubezni, prijazne nasmeh, ... Mozaik uspešne šole je sestavljen iz mnogih kamenčkov in vsak je pomemben in neprecenljiv.

*Andreja Ipavec,
vodja Podružnične glasbene šole
Šempeter*

Pouk na drugačen način

Učenci tretjih razredov OŠ Ivana Roba Šempeter pri Gorici smo 27. oktobra letos obiskali Renče. Ogledali smo si proizvodnjo strešnikov in opeke v Goriških opekarnah. Obiskali smo tudi renški mlin in spoznali postopek mletja koruze. Dejstvo je, da se učenci na konkreten način, z ogledi, s poskusi, s praktičnim delom, kjer so sami aktivni, bolje učijo in si več zapomnijo ter je njihovo znanje trajnejše. Po učnem načrtu v tretjem razredu zasledujemo cilje spoznavanja lastnosti snovi,

Zdrava šola

Osnovna šola Ivana Roba tudi v letošnjem šolskem letu sodeluje v Evropski mreži zdravih šol. Rdeča nit bodo še vedno Odnos-si s poudarkom na zmanjševanju neenakosti.

Neenakosti so prioriteta tema v EU in v Sloveniji. Neenakosti so povezane s socialno-ekonomskim statusom posameznika in družbe ter različnimi socialno-ekonomskimi determinantami. Neenakosti lahko preprečimo in posameznikom omogočimo razviti svoje potencialne. Dotaknili se bomo tem na področju razlik

Polenta je bila odlična.

njihovo spreminjanje in načine obdelave. V ta namen smo zaprosili vodstvo Goriških opekarn, da bi nam omogočilo ogled proizvodnje izdelkov iz gline v njihovi tovarni.

Na našo prošnjo se je gospod Ugo Šavle prijazno odzval in pripravil vse potrebno za ogled tovarne. Med tem časom smo pri pouku opravili nekaj poskusov spreminjanja snovi v različnih pogojih in pri učencih se je prebudilo zanimanje za nadaljnje raziskovanje.

V Goriških opekarnah Renče so nas prijazno sprejeli. Zaposleni so na radovedna otroška vprašanja odgovarjali z veliko mero posluha in prikazali, kako iz gline z različnimi postopki nastane opeka. Pri tem so učenci pri posameznih fazah predelave z različnimi čutili ugotavljali spreminjanje lastnosti gline (je mehka, voljna, sive ali rjave barve, na zraku se hitro suši, postane krhka, spremeni barvo, pri žganju v posebnih pečeh postane rdečkasta in otrdi). Z gnetenjem, s tipanjem, z zaznavanjem temperature v sušilnici in nad pečjo, vonjanjem žgane gline in posušenih izdelkov in z opazovanjem spreminjanja barve so pridobivali nova spoznanja.

Po zaključku ogleda so nam podarili nekaj kosov gline. S preoblikovanjem (gnetenjem, valjanjem, odzemanjem, dodajanjem, ...) so učenci utrjevali likovne pojme: kip, kipar, kiparski atelje, in izdelali svoj izdelek.

Znanja o lastnostih snovi, njihovo spreminjanje in načine obdelave smo nadgradili še z obiskom dvesto let starega mlina. Z ječanjem in tresenjem mlina med mletjem so učenci ponovno imeli priložnost doživljati prostor in dogajanje v njem z vsemi čutili. Gospod Boris Zorn nam je prikazal postopek spreminjanja koruznega zrna v moko. Zrnje, ki je bilo trdo, okroglo in gladko, se je pri mletju spremenilo v mehko, dišečo, sipko moko, ob tem so nastali še otrobi. Primerjali smo

postopek mletja nekoč z novejšimi postopki. Učenci so spoznali pomen dediščine, ki so nam jo predali naši predniki. Poudarili smo tudi, da je ekološki način pridelave in predelave žita pomemben za naše zdravje.

V naši šolski kuhinji so nam iz koruzne moke, ki smo jo prinesli iz renškega mlina, pripravili pravi slovenski zajtrk – polento z mlekom. Otroci so jo z veliko slastjo pojedli.

Učiteljice Alenka Vodopivec, Sonja Mozetič, Danica Brajnik in učenci 3. razreda

Obisk renškega mlina.

med spoloma, razlik v zdravju, učnem uspehu, skrbeli bomo za zdrav življenjski slog.

Svoje delo bomo usmerjali v različne oblike medsebojne pomoči (vrstniška pomoč, učna pomoč, različne oblike dela v razredu, socialne oblike pomoči), povezovali se bomo z zunanjimi institucijami. Posebno pozornost bomo posvečali otrokom s posebnimi potrebami, učno šibkejšim in učencem iz drugih jezikovnih okolij. V raznih akcijah se bomo povezovali in negovali medgeneracijsko sodelovanje.

Vključeni smo v projekt SHEMA ŠOLSKEGA SADJA, kjer učenci šole redno prejemaajo poleg običajne malice tudi sadje z ekoloških kmetij

v bližnji okolici. Poleg tega bomo po oddelkih izpeljali naravoslovne dneve na temo zdravega odnosa do življenja, povezali se bomo z EKO projektom in izvedli EKO dan. Skozi vse leto bomo skrbeli za športne aktivnosti in sodelovali s Svetom za zdravstveno varstvo Slovenije.

18. novembra letos smo sodelovali v projektu TRADICIONALNI SLOVENSKI ZAJTRK. Projekt je nastal na pobudo Čebelarke zveze Slovenije. Otroci so v vzgojno izobraževalnih ustanovah imeli ta dan na mizi kruh, maslo, med, mleko in jabolko slovenskega porekla. Glavni namen projekta je bil izobraževati in osveščati šolske otroke, pa tudi širšo javnost, o pomenu zajtrka v okviru

prehranjevalnih navad in pomenu lokalno pridelanih živil slovenskega porekla.

Vsi se zavedamo, da je zdravje v šoli še kako pomembno. Šola je okolje, ki igra poleg družine ključno vlogo pri otrokovem razvoju. Učencem pomaga doseči znanje, prevzeti stališča in razviti veščine, ki jih potrebujejo kasneje v odraslem življenju kot dejavni posamezniki. Projekt temelji na 12 ciljih Evropske mreže zdravih šol in s pomočjo teh ciljev, lastnih potreb in možnosti šole same, bomo načrtovali naloge in projekte, povezane z zdravjem tudi v prihodnje.

Anica Erjavec, vodja projekta

Osnovna šola Ivana Roba Šempeter pri Gorici prejela Eko zastavo

Podpis Eko listine.

Po dveh letih delovanja v okviru mednarodnega projekta Eko šola in po slavnostnem podpisu Eko listine smo 5. oktobra letos prejeli certifikat in eko zastavo ter s tem postali Eko šola. Obvezali smo se, da bomo povečali našo skrb in spoštovanje do narave ter postali njen zaveznik. Po

svojih močeh bomo varčevali z vodo in energijo ter s skupnimi močmi poskrbeli, da bo med nami in v nas vedno SONCE.

*Alenka Uršič,
vodja šolskega tima za Eko šolo*

Zlato priznanje Osnovni šoli Ivana Roba

Območno združenje borcev za vrednote NOB Nova Gorica je Osnovni šoli Ivana Roba podružnična šola Vrtojba podelilo zlato plaketo Janka Premrla-Vojka. Podelilo nam jo je, ker s svojim delovanjem pomagamo ohranjati

živ spomin na narodnoosvobodilno borbo Slovenje.

*Tina Žibernik, Ema Ajdinoska in
Kristijan Lovišček,
mladi novinarji OŠ Ivana Roba,
podružnična šola Vrtojba*

Srečanje petošolcev iz Šempetra in Romansa

Občina Šempeter je pobratena z Občino Romans v Italiji, zato se tudi učenci naše šole vsakoletno srečujejo z vrstniki iz Romansa, izmenično eno leto v Romansu, eno v Šempetru.

Vsa leta smo se srečevali v maju, letos pa so se gostitelji odločili, da nas povabijo na krajevni praznik, ki ga praznujejo v čast sv. Elizabete. Temu primerna je bila tudi tema srečanja – Življenje na podeželju nekoč. Da bi bil obisk vrstnikov kar najbolj prirsčen, smo z učenci pripravili kratek kulturni program. Iz naravnih materialov pa smo izdelali priložnostna darila.

V Romansu smo se srečali 18. novembra. Preživeli smo zanimiv in ustvarjalen dan.

Učenci in učiteljice so nam pripravili toplo dobrodošlico. Po kulturnem programu učencev obeh šol so nas pogostili s pečenim kostanjem. Učenci so nato v skupinah, v katerih so bili učenci obeh šol, igrali stare igre. V veliko veselje jim je bilo izdelovanje punčk iz cunj, ki so jih kot spomin na srečanje odnesli domov.

V spremstvu obeh županov smo na trgu v Romansu otvorili stojnico Občine Šempeter-Vrtojba. Krasili sta ju lepi sliki

Skupaj smo se igrali.

trga v Romansu in prenovljenega trga v Šempetru, ki sta ju s pomočjo likovne umetnice izdelali učenci iz Romansa. Tu so bili še naši izdelki iz naravnih materialov in fotografije, ki so prikazovali šempetrski trg in šolo skozi čas.

Po skupnem kosilu smo se polni lepih vtisov poslovili od gostiteljev.

Smiljanka Azarija in Rut Jarc, učiteljici 5. razreda OŠ Ivana Roba Šempeter pri Gorici

Nastop v šempetrski noši.

Zima 2011

Dobili smo zeleno zastavo

Šolarji in delavci na podružnični šoli Vrtojba smo se pred dvema letoma vključili v **nacionalni projekt Ekošola kot način življenja**. Projekt temelji na metodologiji sedmih korakov, ki določajo postopek dela in aktivnosti, na podlagi katerih ustanova po dveh letih pridobi mednarodno priznani znak "zeleno zastavo".

Na podlagi te metodologije smo se v okviru projekta učenci seznanjali z okoljevarstvenimi problemi, varčevali z materiali in energijo, odgovorno ravnali z odpadki, skrbeli za zdrav način življenja s poudarkom na **pozitivnih medsebojnih odnosih**, urejali šolo z okolico in sodelovali v različnih natečajih in humanitarnih akcijah. Naši učitelji vnašajo okoljske vsebine v vsakodnevno izobraževanje, mi pa se trudimo, da jih prenašamo med starše, prijatelje in v širšo lokalno skupnost.

Prenos okoljskih vsebin v vsakdanje življenje je temelj vzgoje in izobraževanja za trajnostni razvoj.

Ponosni smo na delo, ki ga izvajamo kot ekošolarji in ponosni smo, da smo si s tem delom zaslužili "zeleno zastavo". Ekošolarji na naši šoli si želimo, da bi odgovoren odnos do okolja, energije, sočloveka in vseh bitij narave postal del življenja vseh krajanov Vrtojbe.

Ekošolarji podružnične šole Vrtojba

Mladi novinarji

Prihajamo iz OŠ Ivana Roba Šempeter pri Gorici, Podružnične šole v Vrtojbi. Smo učenci 4. in 5. razreda. Obiskujemo novinarski krožek. Poimenovali smo ga Mladi novinarji. Naša mentorica je Nadja Pahor Bizjak.

Poročali bomo o dogajanjih na šoli in naši bližnji okolici. Za cilj

našega krožka smo si zadali pripravo in izdajo šolskega časopisa. V njem bomo poročali o dogodkih, predstavili razne intervjuje in stare recepte, našlo se bo tudi kaj za zabavo in še več.

Tina Žibernik, Ema Ajdinaska, Blaž Špacapan, Kristijan Lovišček in Lea Gorkič

Mladi novinarji z mentorico Nadjo Pahor Bizjak.

V četrtek, 27. oktobra letos, smo imeli požarno vajo. Dobili smo informacijo, da v šoli gori. Takoj smo se prešteli in skozi zasilni izhod organizirano zapustili šolo. Na igrišču smo se zopet prešteli. Pred šolo so nas pričakali gasilci iz PGD Šempeter. Prišli so z dvema gasilnima tovornjakoma in vso opremo, katero so nam predstavili. Vozili sta opremljeni za delo ponoči in podnevi, ter za vse mogoče in nemogoče situacije. Večji tovornjak uporabljajo za tako imenovani prvi napad. To specialno vozilo je opremljeno za gašenje v

naseljih in pomoč v drugih nesrečah: prometnih, naravnih, za pomoč na višini, v vodi in pri vsem ostalem. Manjši tovornjak je namenjen gašenju v naravi in temu tudi prilagojen ter opremljen. Tudi sami smo preizkusili opremo tega vozila in "gašenje" z vodo.

Gasilci nam lahko pomagajo ob vsaki nesreči, vsak dan, vse leto. Dosegljivi so na telefonsko številko 112.

*Lea Gorkič, 5. razred
Mladi novinarji
OŠ Ivana Roba, Podružnična šola
Vrtojba*

Čebelar na obisku

Dan pred medenim zajtrkom nas je v vrtcu Šempeter, enoti Žarek, obiskal dedek deklince, ki se ukvarja s čebelami. S seboj nam je prinesel prazen panj, satnice, čebelji vosek, izdelke iz čebeljega voska, čebelarški klobuk, ... Vse otroške oči, zbrane na enem mestu, so občudovale stvari, ki jih je prinesel s seboj. Napeta ušesa pa so pozorno poslušala, kaj nam je povedal o teh malih rumeno-črnih bitjih, ki za nas pridelujejo zdravilen med. Tega smo seveda tudi poskusili in s sladkim medenim okusom v ustih nestrpnost pričakovali medeni zajtrk.

Za prijetno dopoldansko urico se gospodu Milošu Gorkiču zahvaljujemo vsi otroci in strokovne delavke enote Žarek ter mu želimo še veliko čebelarskih užitkov.

*Mateja Pahor,
strokovna delavka*

Ekologija v vrtcu Šempeter

Eden od ciljev predšolske vzgoje v vrtcu je, da otroci pridobivajo izkušnje, kako oni sami in drugi ljudje vplivajo na naravo in kako lahko dejavno prispevajo k varovanju in ohranjanju naravnega okolja.

V skupini 4–5-letnih otrok iz vrtca "Mavrica" smo se v toplih jesenskih dneh večkrat sprehajali po Šempetru, a ne le zato, da bi občudovali naravo, čudovite jesenske barve in nabirali listke, ki so odpadli z dreves, temveč tudi zato, da smo pozorno in kritično opazovali, v kako čistem kraju živimo. Ugotovili smo, da na tleh ni veliko smeti – le malo je tako nemarnih ljudi, ki jih odvržejo kar na tla. Pa to ne bi bilo potrebno, saj je veliko smetnjakov, kamor smeti sodijo. Odkrili in ogledali smo si ekološke otoke z različnimi smetnjaki, v katere ločeno odlagamo odpadke. Kateri odpadki spadajo v smetnjak zelene, modre, bele, rumene ali rjave barve se je treba naučiti, zato smo v vrtcu to tudi vadili. Odločili smo se, da si v igralnici uredimo majhen ekološki otok, da bomo lahko ločevali odpadke, ki nastanejo pri našem življenju in delu. Iz škatel smo izdelali smetnjak za embalažo

(rumene barve) in smetnjak za papir (modre barve), saj je teh odpadkov največ, poleg imamo še smetnjak za mešane odpadke. Za biološke odpadke imamo na igrišču kompostnik, za tisto, kar ne pojemo, pa poskrbi naša kuharica. Vse nastale odpadke zdaj skrbno ločujemo.

Da se da nekatere odpadke tudi koristno uporabiti, bomo dokazali pri svojem delu in igri. Kako, vam zaupamo naslednjič.

Skupina: "Pri čarovnici Vilmi".

Marija Bizjak,
vzgojiteljica

"Objemčki so nekaj nežnega, mehkega, toplega. Objemčki so moji in tvoji. So zate in zame."

Zebre in levčki obdarujejo.

V letošnjem šolskem letu smo se vzgojiteljice iz Vrtca Sonček iz Vrtojbe, v skupinah Zebre in Levčki vključile v dobrodelno akcijo "Obdarovanje". To je dobrodelna srčna akcija, v kateri otroci ustvarjajo za otroke, ki bodo božično novoletne praznike preživeli v bolnišnicah, zdravstvenih domovih, zavodih za otroke s posebnimi potrebami, materinskih in varnih hišah. Namen akcije je bil povezovanje otrok, zbujanje in učenje sočutja, dobrih del in prijateljstva. Zato smo v mesecu novembru pripravile delavnico za starše in njihove otroke. Iz različnih materialov, kot so blago, filc, volna

in razni dodatki, smo izdelovali Objemčke. Le-ti so nastajali iz domišljije in ustvarjalnosti staršev in njihovih otrok. V naslednjih dneh smo Objemčke skupaj z otroki zapakirali v škatlo in jih oddali poštarju, da jih je odnesel na pravi naslov. Na pobudo enega od staršev, pa smo dva Objemčka podarili tudi reševalni ekipi iz Nove Gorice, ki bo le-ta vozila v reševalnem vozilu. Z akcijo smo med seboj povezali tudi starše obeh skupin in jim obenem omogočili prijetno druženje.

Vzgojiteljice Vrtca Sonček: Karin Dolenc, Ana Repič, Anka Krpan Skomina in Tatjana Šuligoj

Utrinki staršev in otrok:

"Polno novih doživetij."
"Tudi jaz bi imela tak objemček v bolnišnici."
"Eno čudovito druženje."
"Preprosto lepo."
"Lepa akcija."
Jure: "So mi bili lepi."
Nika: "Mi je bilo všeč, ker smo naredili lep objemček."
Kristjan: "Mi je bilo všeč, da sem barval."
Taj: "Bilo je lepo, ker je bila tudi moja mama zraven."

Leon Vodopivec, dvakratni državni prvak v gorsko hitrostnih avtomobilističnih dirkah

O nadvse uspešnem **Leonu Vodopivcu** (DAS Koleselj) iz Šempetra smo v našem Glasilu že pisali. 9. oktobra letos pa je mladi voznik postal dvakratni državni prvak v gorsko hitrostnih avtomobilističnih dirkah. S cliom williams je slavil v skupnem seštevku divizije II, ob tem pa je bil še najboljši dirkač do 21. leta starosti.

In kdo pravzaprav je Leon Vodopivec?

Šempetrc, ki svojo ljubezen do hitrih motorjev in avtomobilov goji že od ranega otroštva. Prav avtomobilizem pa je zadnja leta postal njegov način življenja. Lovorike pobira kot za stavo. Že leta 2009 je osvojil naslov pokalnega prvaka v pokalu SEICENTO in naslov državnega prvaka med mladimi vozniki do 21 let in tako klubu, za katerega tekmuje, prinesel naslov najboljšega kluba v Sloveniji v gorsko hitrostnih dirkah. Že naslednje leto se je na povabilo kluba LEMA RACING prvič udeležil krožno hitrostnih dirk v Avstriji in vse tri dirke, ki so se tedaj zvrstile, končal kot zmagovalec. Sezono je tisto leto zaključil z

drugim mestom v državnem prvenstvu v diviziji II in drugim mestom v diviziji do 21 let.

Leonu Vodopivcu so navijači in podporniki v čast njegove letošnje zmage pripravili sprejem na šempetrskem trgu, ki je bil tudi prvi dogodek na prenovljenem trgu Ivana Roba. Sprejema so se udeležili številni oboževalci, družina, navijači, sponzorji, prijatelji, gasilci PGD Šempeter, člani Krajevnega odbora Šempeter ter župan Milan Turk in mu zaželeli še veliko uspeha v naslednji sezoni. Leon takšnega sprejema ni pričakoval, hkrati pa je bil izredno vesel, saj kot pravi sam: "Uspeh se veča s tem, ko ga delimo z drugimi!". Čestitkam se pridružujemo tudi v našem uredništvu.

Društvo Gas Vrtejba pogumno v prihodnje leto

Čeprav so bile napovedi slabe, se je leto 2011 za DRUŠTVO GAS VRTEJBA začelo zelo uspešno. "Motorje" smo člani zagnali s tradicionalno dirko v motokrosu, na kateri smo kljub oblačnem vremenu beležili 148 tekmovalcev in 2500 gledalcev. Aprila smo organizirali tradicionalni "žur" za študente multimedijskih komunikacij, nato pa nadaljevali s pripravami na GAS POLETJE 2011, v okviru katerih smo se tudi prijavili na občinski razpis za najem zemljišča na MMP Vrtojba, ki nam je kasneje omogočil pestro dogajanje v poletnem času. Naš program smo uresničevali z organizacijo državnega prvenstva v skuterjih in minimotu, prvič pripeljali k nam paralelni rallycross, kot najuspešnejši dogodek pa ocenjujemo dirko Supermoto, s katero smo združili slovenske, hrvaške in italijanske navdušence tega športa. To tekmovalstvo je zahtevalo veliko naporov, predvsem zaradi združevanja nacionalnih zvez FIM, HMS in AMZS, kar pa se je obrestovalo z dejstvom, da je bil to prvi tak dogodek v Sloveniji. Privrženci Ducatija so se lahko družili na srečanju Ducatistov, kateremu smo dodali še tradicionalno Rock borelo. Med letošnje najzanimivejše dogodke pa zagotovo spada družinski ŽIV-ŽAV, na katerem so na svoj račun prišle tudi družine z otroki in tako preživele prijeten popoldan v družbi in zanimivem dogajanju. Poletje je tako minilo, kot bi trenil in zaključili smo z dirko za državno prvenstvo minimoto.

Poleg vsega navedenega pa je bila v celotnem obdobju na prireditvenem prostoru možnost izposoje go-kartov, organizirani so bili različni žuri, fantovščina, rojstni dnevi, pikniki, predvajanja na velikem platnu, "jam sessioni", ...

Vključeni smo bili tudi v projekt "Prostovoljec", kar nam je junija letos prineslo nagrado, ki nam jo je na Brdu pri Kranju podelil sam predsednik države, dr. Danilo Türk, kar je tudi letošnje največje priznanje za naše delo in trud.

V letu 2011 je bilo potrebno program spremeniti in ga prilagoditi razmeram. Združevali smo se s ciljem, da kar se da kvalitetno izpeljemo naše načrte. Bili smo uspešni in za leto 2012 si obetamo prav tako pestrega dogajanja v naši občini. Pogovori za program 2012 so že v teku in verjamemo, da bomo tudi tokrat s skupnimi močmi želi slavo.

Na koncu naj se zahvalimo najprej vsem našim tekmovalcem za uspešno sezono in uspešno promocijo DRUŠTVA GAS VRTEJBA na vseh področjih. Pričakujemo, da bodo v letu 2012 naše vrste še močnejše. Istočasno pa gre zahvala tudi vsem, ki so obiskali katerokoli izmed naših prireditev, vsem sponzorjem, Občini za izkazano zaupanje, občanom in vsem ostalim, ki so kakorkoli pripomogli k temu, da bo tudi leto 2011 ostalo zapisano kot pozitivno.

Društvo Gas Vrtejba

Najuspešnejši športniki v 2011

17. novembra je v Ljubljani potekala zaključna prireditev za najuspešnejše športnike v letu 2011. Med drugim so bile podeljene tudi nagrade za najuspešnejše organizatorje v posameznih panogah. Društvo GAS Vrtejba je tako prejelo nagrado za najboljšo organizirano dirko **supermoto** v zgodovini Slovenije.

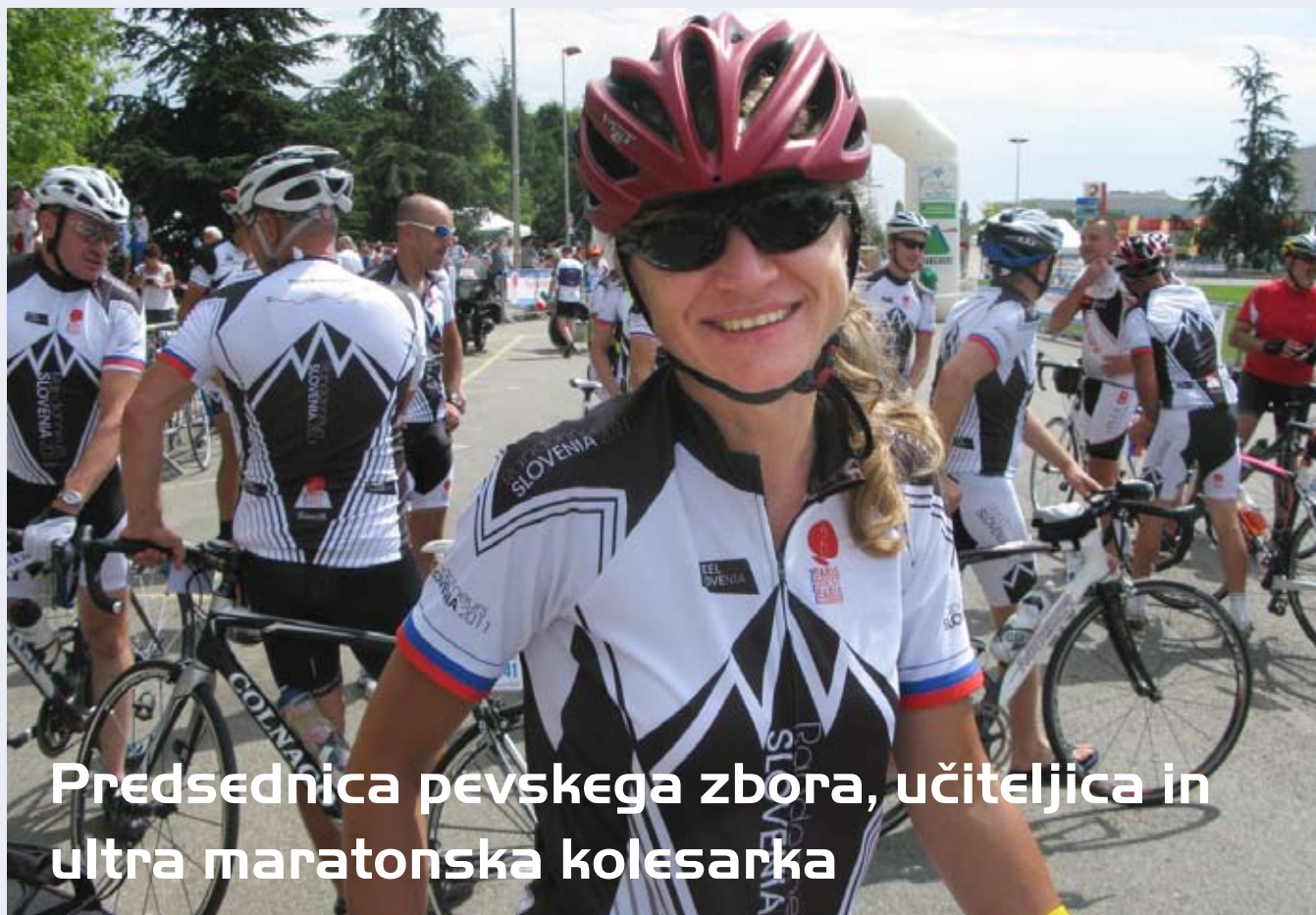
Uroš Nastran je postal Moto športnik leta 2011, **Matej Žagar** in **Niko Sodnikar** pa sta dobila Kristalno čelado za deseti naslov državnega prvaka v panogi. Najuspešnejši Primorec v letu 2011 je bil **Nejc Čuk**, ki je osvojil skupno tretje mesto.

Na fotografiji iz leve proti desni: Dr. Danijel Derman, predsednik Društva GAS, Dejan Koglot, in predsednik FIM-a Vito Ippolito.

Prostovoljci na sprejemu pri predsedniku dr. Danilu Türku.

Predsednica pevskega zbora, učiteljica in ultra maratonska kolesarka

Tanja Kavčič po 1.230 km dolgi kolesarski preizkušnji.

Tanja Kavčič, dolgoletna predsednica Mešanega pevskega zbora Vrtojba, je predsedniško funkcijo po 11 letih dokončno prepustila zborovski kolegici Nadeždi Petarin, saj se je poleg učiteljskih obveznosti želela aktivno posvetiti tudi kolesarstvu. Da Tanja ni čisto običajna kolesarka, vam lahko pove dejstvo, da je letos avgusta kot edina Slovenka doslej uspešno prekolesarila kar 1.230 km dolgo pot po Franciji in to v borih 79 urah in 24 minutah.

Kolesarjenja, ki je potekalo v smeri Pariz-Brest-Pariz, se lahko udeleži le tisti, ki je v enem letu prevozil vse 4 tipe t. i. brevetov. Tanja je tako od začetka aprila do konca maja prevozila 200, 300, 400 in 600 kilometrske brevete v Sloveniji in tako dobila vstopnico za najbolj obiskani brevet na svetu, ki se ga je letos udeležilo okoli 5.000 ultramaratoncev iz 48 držav. Le 300 izmed njih pa je bilo žensk.

Brevet ali z drugim imenom "randonne" je organizirana ekstremno dolga kolesarska vožnja. Kolesarji, ki se jim v tej disciplini lahko reče tudi randonneurji, potujejo po določeni trasi, mimo kontrolnih točk in morajo zaključiti vožnjo znotraj določenega časovnega limita. Pri tem ne gre za tekmovanje z drugimi kolesarji, to je predvsem test vzdržljivosti ter fizičnih in psihičnih sposobnosti

posameznika. Tanja ga je prestala odlično. Edina ženska med 26 prisotnimi Slovenci v Franciji je z opravljenimi kvalifikacijami pridobila tudi naslov prve slovenske **super randonneurke**.

Kolesarjenje v Franciji Tanja opisuje kot čudovito izkušnjo, ki bi jo ponovila takoj, če bi bilo to možno. A je ta brevet organiziran le na vsaka štiri leta. Seveda pa v Franciji vse le ni šlo čisto gladko. Predvsem je kolesarje motil dež, ki je prvi dan nepretrgoma padal kar 18 ur. Tanja se je s kolesarskimi kolegi odločila prepeljati progo brez spremstva in imeti vse s seboj na kolesu. Seveda ni bilo dovolj rezervnih oblačil in so kolesarili mokri do kosti, v mrazu in ponoči (v Sloveniji je bilo takrat 35 stopinj Celzija), a so vztrajali. In posijalo je tudi sonce. Sonce jim je prinašala tudi izjemna gostoljubnost domačinov, ki so

kolesarje spodbujali podnevi in ponoči. Pa tudi spoznanje, da so povsod po svetu prijazni kolesarji, ki radi poklepetajo in se pošalijo.

In kakšni so načrti za naprej? Skromno prizna, da je zadovoljna s svojim dosedanjim uspehom. Nenazadnje se je z ultramaratonskim kolesarstvom začela ukvarjati šele v začetku letošnjega leta in se v tako kratkem času udeležila najbolj obiskane ultra maratonske kolesarske preizkušnje na svetu. Jasno bo sledila svojemu cilju, ki si ga je zastavila na tem področju – dosežati še boljše rezultate in uspehe, ter dokazati predvsem sebi, da zmore. In dokazala je tudi nam. Tanja Kavčič je vendarle naša prva slovenska super randonneurka in tega kljub njeni skromnosti ne gre zanemariti.

Barbara Skorjanc

Glasilo Občine Šempeter-Vrtojba

Vrtojbenski griči bodo prihodnje leto prizorišče mednarodne gorsko kolesarske dirke, disciplina olimpijski kros (XCO)

DEŠ-FLEŠ gorsko kolesarska sekcija društva DEŠ iz Vrtojbe je letos s pomočjo ostalih društev in Občine na Vrtojbensko Biljenskih gričih organizirala gorsko kolesarsko dirko **GRIČI XC 2011**. Dirka je štela za slovenski pokal v tej disciplini. Udeležilo se je preko 240 tekmovalcev iz Slovenije, Italije, Avstrije in Hrvaške. Na dirki je bil zelo uspešen tudi domačin, član DEŠ-FLEŠ-a, Tilen Leban, ki je hkrati tudi edini Slovenec, ki je letos tekmoval v vseh treh gorsko kolesarskih disciplinah za Slovenski pokal (Downhill, 4X, XCO). Naslednje leto 8. aprila bodo Griči ponovno prizorišče olimpijskega krosa in to tik pred olimpijskimi igrami v Londonu, zato lahko na dirki pričakujemo vsa zvaneča imena te discipline iz Slovenije in bližnjih držav!

In kdo smo DEŠ-FLEŠ?

DEŠ-FLEŠ obstaja že nekaj let. Najprej so bili tu fantje, ki se ukvarjajo predvsem z gorsko kolesarsko disciplino downhill in 4X (four-kros), v zadnjih dveh letih pa sta se pridružila še tekmovalca v disciplini XCM (gorsko kolesarski maraton). To sta zvaneči imeni v gorskem kolesarjenju: **Aleš Boškin** (bivši profesionalni kolesar in udeleženec tekem za svetovni pokal) in **Primož Gulin** (udeleženec dveh najtežjih gorsko kolesarskih etapnih

dirk na svetu IRON BIKE in CAPE EPIC).

Fantje v downhill disciplini so tudi letos posegali po prvih mestih v Slovenskem pokalu, v eni od kategorij imamo tudi državnega prvaka! Sekcija ima veliko mladih talentov, na katerih resno delamo tako na kondicijskem področju (Mitja Černe, inštruktor spinninga in tekmovalec v XCM) kot tudi na tehničnem področju (Aleks Kragelj in Saša Merljak-državni prvak-oba legendi downhilla v Sloveniji).

Projekti Deš-Fleša za prihodnje leto so organizacija dirke **GRIČI XC 2012**, **Državno prvenstvo v downhill-u v MountainBikePark Javornik**, ter začetek gradnje proge za izboljšanje tehnike vožnje z gorskimi kolesi med železniško progo in potokom Vrtojbica v Šempetru pri bolnici.

Ob tej priložnosti vabimo vse občane, da se 8. aprila prihodnje leto udeležijo prireditve na Gričih in navijajo in spodbujajo tekmovalce na 13. Mednarodni gorsko kolesarski dirki GRIČI XC 2012. Vse mlade ljubitelje gorskega kolesarjenja vabimo, da nas obiščejo na naši facebook strani ([facebook.com/des.fles](https://www.facebook.com/des.fles)), nas kaj povprašajo in se pridružijo tekmovalni sekciji DEŠ-FLEŠ!!!!

DEŠ-FLEŠ

Downhill:

Andrej Turk
Saša Merljak
Aleks Kragelj
Jure Simčič
Sandi Ornik
Robert Bavdaž
Tomaž Lipicer
Dean Frank
Tilen Leban
Jan Bizjak
Jan Erik Peršolja
Gal Suc

Freeride:

Blaž Winker
Rok Bizjak
Rok Winkler
Rok Stegovec
Jani Brumat

Cross Country(XCM):

Primož Gulin
Mitja Černe
Aleš Boškin
Modic Miran
Modic Aleš

+Intruder from Črn Trn
Janez "Doni" Turk

Najlepši kraj na svetu je Šempeter!

Foto: AFP

Tim Matavž.

Foto: Žurnal24.si

Valter Birsa.

Tim Matavž in Valter Birsa sta zagotovo naša največja nogometna šampiona, pisana z veliko začetnico. Svojo kariero sta začela v Športnem društvu Bilje, pot pa ju je nato preko nogometnega kluba Hit Gorica vodila v elitne evropske nogometne klube. Matavž se je letos poleti usidral pri nizozemskemu PSV Eindhovnu, Birsa pa v italijanski Genoi. Med tem sta postala tudi nepogrešljiva člana slovenske nogometne reprezentance, s katero sta med drugim doživela tudi svetovno nogometno prvenstvo v Južni Afriki. In kot je za Matavža zapisal Franci Pavšer ml.: "V katerem koli moštvu zaigra, pri priči postane ljubljenelec občinstva. Najprej zaradi številnih golov, potem zaradi šarma, ki ga premorejo samo najboljši igralci na svetu", lahko to trdimo tudi za Birso. Kljub njunemu zavidljivemu uspehu, dobremu zaslužku in skorajda filmskemu življenju, sta oba še vedno preprosta fanta, ki s pomočjo svojega uspeha in prepoznavnosti pomagata tudi drugim. Letos poleti jima je namreč že drugič zapovrstjo uspelo organizirati dobrodelni nogometni spektakel, ki je v Bilje privabil številne estradnike, športnike in politike.

Kaj vama osebno pomeni organizacija takšne prireditve?

Matavž: Zame osebno je to odlična stvar, saj rad pomagam drugim ljudem, ki pomoč potrebujejo.

Birsa: Predvsem zadovoljstvo pomagati ljudem v stiski in otrokom, ki niso imeli takšne sreče kot ostali.

Kaj mora po vašem mnenju imeti dober nogometaš? Je za uspeh dovolj trdna volja in vztrajnost ali je potrebnega "nekaj več"?

Matavž: Seveda je za dobrega nogometaša potrebno nekaj talenta, vendar sta tudi vztrajnost in trdna volja zelo pomemben faktor.

Birsa: Vedno uspejo tisti, ki največ delajo. Če želiš postati najboljši oziroma biti med boljšimi, pa je potrebno imeti tudi nekaj talenta. Pa tudi veliko željo.

Igranje za reprezentanco so sanje vsakega mladega nogometaša. Kateri od dosedanjih reprezentančnih dogodkov se vama je najbolj vtisnil v spomin?

Matavž: Meni se je v spomin najbolj vtisnil nastop na svetovnem prvenstvu, ker nimaš vsak dan priložnosti, da zaigraš na tako velikem turnirju, kot je svetovno.

Birsa: Predvsem zmaga nad Rusijo in posledično uvrstitev na SP v Afriki in pa seveda gol na SP.

Menita, da sta v življenju zaradi svoje izjemne kariere kljub temu česa prikrajšana?

Matavž: Nogomet ti da zelo veliko lepega, ampak kot vsaka služba ti

da dobre in slabe stvari. Slaba stran je gotovo ta, da si daleč od doma in ne moreš biti s svojo družino in prijatelji, ki ti veliko pomenijo.

Birsa: Ne bi rekel prikrajšan. Mogoče nisem počel vseh stvari kot ostali otroci, zato pa sedaj delam, kar me najbolj veseli in v tem uživam!

Videla sta veliko sveta, spoznala mnogo ljudi. Pa vendar me zanima, ali je srce še vedno v rodnem kraju? Se rada vračata v Šempeter?

Matavž: Res je. Lahko obiščem najlepše kraje tega sveta, ampak niti eden izmed njih mi ni tako lep kot Šempeter! Rad se vračam, saj me tu čaka družina in moji dragi prijatelji.

Birsa: Seveda se z veseljem vračam v Šempeter. Pa čeprav me pot vodi povsod po svetu, vedno ostane prijeten občutek ob vrnitvi domov.

Za pogovor se vama najlepše zahvaljujem in vama želim še veliko nogometnih in zasebnih uspehov tudi v letu, ki je pred nami.

Barbara Skorjanc

Mitja Humar ponovno žel uspehe

Erik Rutar - preobrazba.

Mitja Humar, predsednik **Športnega društva Triatlon moči** iz Vrtojbe, je spet dokazal, zakaj velja za enega najboljših trenerjev v Sloveniji. Njegovo znanje in delovanje na področju fitnesa je bogato: ima licenco bodybuilding osebnega trenerja BFZS-IBFA (Body building fitness zveza Slovenije – International Body building Fitness Association) in licenco bodybuilding osebnega trenerja IBFF (International Body building Fitness Federation). Je pa tudi mednarodni sodnik v powerliftingu (dviganje uteži).

V društvu so še posebej ponosni na Izolana Erika Rutarja, ki ga je prav Humar v pol leta pripravil na udeležbo na svetovnem prvenstvu v fitnesu WFF (World Fitness Federation), ki se je odvijalo 5. novembra letos v avstrijskem Gradcu. Rutar je tako osvojil odlično 2. mesto med juniorji v kategoriji performance.

Kot pravi Humar, rezultati niso prišli sami od sebe. "Potrebno je garati na treningu, Erik je v zadnji fazi priprav treniral dvakrat dnevno, tudi do štire ure, držal se je plana prehrane in se odrekel tudi slaščicam z namenom, da doseže čimboljši rezultat. Ves trud, ki ga je vložil, se je poplačal z drugim mestom na svetovnem prvenstvu", še zaključuje Humar.

Barbara Skorjanc

V občini Šempeter-Vrtojba deluje precej društev z različno tematiko dela, vsa pa imajo nekaj skupnega, nek skupen cilj, in sicer občanom ponuditi možnost uresničevanja njihovih želja na področju zdravega in polnega preživljanja prostega časa. Ta možnost mora vsebovati dva pogoja – kakovost in finančno sprejemljivost.

V svojem dolgoletnem delovanju Športnega društva Mark smo se naučili prisluhniti vsaki želji naših članov, znamo združiti osebe z različnimi potrebami, znamo biti prijazni do vsakogar. Takšni smo vedno, saj se še kako zavedamo, da se "dober glas" pridobiva postopoma, zanj se je treba truditi neprestano, medtem ko te na drugi strani lahko slab glas doleti že ob vsaki malenkosti.

Iz našega obsežnega, zahtevnega in hkrati raznolikega programa dejavnosti za leto 2011 vam v nadaljevanju predstavljamo letošnje **15-dnevno potovanje** po severno-zahodni Evropi. Takšna potovanja pripravljamo že vrsto let, v tem času pa smo obiskali skoraj vse evropske države. Že prvič smo se odločili za potovanje z avtobusom, saj lahko na ta način potujemo z obilico potrebne prtljage.

Naša pot nas je vodila v **Francijo** (Pariz), kjer smo si ogledali zgodovinske znamenitosti – pomnike nekdanjega velikega imperija; Eifflov stolp, ki je bil v času gradnje mestna "sramota", danes pa glavna, svetovna atrakcija. **Normandija** je na nas pustila prav poseben pečat. Kot vemo, je bila v drugi svetovni vojni območje izkrcanja zavezniških sil in polje žrtev nesmiselne vojne.

Potovanje skozi najbolj naseljene kraje **Irske** in ogled ostankov prvotnih prebivalcev nikogar izmed udeležencev ni pustilo ravnodušnega. Občudovali smo skrb za narodovo dediščino, urejenost pokrajine in naselij ter njihovo prijaznost. Klima na Irskem je nekaj čisto posebnega – če nimaš dežnika, si moker, če ga imaš, pa je le-ta samo vlažen. Iz vsake meglice vedno nekaj naletava.

V **Severni Irski** smo bili priča podobni situaciji, kar se vremena tiče, sicer pa so povsod po otoku ozke, toda urejene ceste. Morske obale so sicer lepe, voda pa prehladna za kopanje. V **Veliki Britaniji** (London), ki smo jo tudi obiskali, nas je prevzela povsod prisotna (nekdanja) moč svetovnega centra vladanja. Takratnih požarov v več angleških mestih seveda nismo bili deležni.

Občudovali smo tako naravne kot kulturne znamenitosti, spoznavali ljudi in njihov način življenja. Pri tem pa nikakor ne moremo mimo dejstva, da je tudi naša Slovenija polna naravnih lepot in čudes, žal pa nam je, da so ob tem številni zgodovinski dokazi, ki govorijo o naši preteklosti, "izginili" in jih tako ne bomo nikoli mogli pokazati našim zanamcem.

Kot sem uvodoma dejal, nas druži dobra volja in želja po zdravem in kakovostnem preživljanju prostega časa. Vsi, ki nas poznate, to že veste, vsi ostali pa ste prijazno vabljeni v naše vrste!

Silvo Kokot,
predsednik Športnega društva Mark

Balinarska sekcija Društva upokojencev Šempeter

Balinarska sekcija DU Šempeter, letošnja prejemnica bronastega priznanja Občine Šempeter-Vrtojba, še naprej navdušuje ljubitelje balinanja. Iz začetnih rekreativcev so postali tekmovalci v občinskih in območnih balinarskih zvezah ter se letos, po uspešnih kvalifikacijah, uvrstili v 2. državno ligo-zahod. V močni konkurenci osmih ekip iz zahodne Slovenije: Ajdovščine, Logatca, Dragomerja pri Ljubljani, Kopra, Izole, Cerknice in Kozine zasedajo odlično tretje mesto z možnostjo še boljše uvrstitve na koncu letošnje tekmovalne sezone. Njihov moto v vseh teh letih je bil in ostaja: **“Danes dobri, jutri boljši, pojutrišnjem še boljši.”**

Zvonko Mavrič

Anja Debora Iesse, športna jahalka leta

Zmagovito jahanje s kastratom Sölvijem na Avstrijskem državnem prvenstvu, ki je bil hkrati FEIF WorldRanking tekma.

Anja Debora Iesse, tekmovalka Šempetrskega konjeniškega kluba PARTIDA, je že četrto leto zapored kot edina v Sloveniji prejela laskavi naziv in s tem priznanje **najboljše jahačice islandskih konj**. V Slovenji se je udeležila pokalnih tekem in državnega prvenstva in vsakokrat stala na zmagovalnih stopničkih in tako ponovno postala dvakratna DRŽAVNA in POKALNA PRVAKINJA v obeh najzahtevnejših kategorijah.

Po več letih udeležbe na tekmovanjih v več evropskih državah se je letos zaradi restrikcij udeležila samo tekem v Avstriji, ki so šteje za FEIF WorldRanking

(svetovni pokal v jahanju islandskih konjev).

Tudi v tujini je bila uspešna in napredovala na lestvici svetovnega pokala z islandskimi konji. Že več let je edina iz Slovenije, uvrščena na petih lestvicah svetovnega pokala in edina z doseženo FEIF A-kvalifikacijo.

Ob tej priložnosti se Anja iskreno zahvaljuje Občini Šempeter-Vrtojba za pomoč pri treningih in tekmah, saj meni, da je tudi to pomemben del uspeha.

*Peter Vilhar,
predsednik kluba*

Ponovno odlična Lucija Mlinarič

Na sliki z leve proti desni: Nela Pregelj – predsednica Kotalkarskega kluba Renče, Lucija Mlinarič in Marko Pelicon, Lucijin trener.

Šempetrka Lucija Mlinarič – sicer kotalkarica Kotalkarskega kluba Renče – je osvojila dve srebrni medalji na svetovnem članskem prvenstvu v umetnostnem kotalkanju, ki je potekalo konec novembra v glavnem mestu Brazilije. Medalji je osvojila v obeh prestižnih disciplinah in sicer v prostem programu in v kombinaciji, s čimer je ponovno dokazala, da sodi v sam svetovni vrh.

Potapljaški klub Mehurček

Zaključek začetnega potapljiškega tečaja.

Potapljanje nam morda ne spremeni življenja, vsekakor pa nam odpre vrata v povsem nov svet. V njegovi tišini lahko spoznavamo skrivnosti in lepote podvodnega okolja, hkrati pa ponovno odkrivamo tudi sami sebe. Bi poskusili? Obiščite Potapljaški klub Mehurček in njegove člane!

Potapljaški klub Mehurček je bil ustanovljen leta 2004 v Vrtojbi, da bi združeval ljubitelje potapljanja in podvodnega sveta. Danes ima sedež v Solkanu, klubske prostore pa v Kromberku. Šteje 47 članov, nekaj jih je tudi iz občine Šempeter-Vrtojba. Je polnopravni član Slovenske potapljaške zveze (SPZ).

Glavna dejavnost našega kluba je potapljanje. Naši izkušeni člani zato redno organizirajo vodene potope, izredno priljubljeni so tudi večdnevni potapljaški tabori, ki pomenijo pravi odklop iz vsakdana. Največ se potapljamo v Jadranskem morju, ki nas s svojo, z gladine nesluteno, barvitostjo vsakič znova preseneti, pa tudi v rekah in jezerih. Marsikdo se v želji po novih potapljaških izkušnjah odpravi tudi v bolj oddaljena morja. Ob primerni opreми lahko v potapljanju uživamo celo leto.

Potapljanje je varna rekreativna dejavnost, ki pa vseeno zahteva določena znanja. Zato v klubu

veliko pozornosti namenjamo tudi izobraževanju naših potapljačev in potapljačic. Poleg začetnih in nadaljevalnih potapljaških tečajev po priznanih mednarodnih potapljaških šolah PSS in CMAS organiziramo tudi tečaje specialnosti, kot so nočno potapljanje, potapljanje na razbitine, potapljanje v tekočih vodah ali potapljanje s plinskimi mešanicami, obogatenimi s kisikom. Za tiste, ki še niso čisto prepričani, da si želijo postati potapljači ali potapljačice, organiziramo tudi predstavitvene potope.

Med vidnimi dejavnostmi našega kluba je tudi **podvodna fotografija**, ki ima v naših vrstah kar nekaj privrženecv. Njihove fotografije na državnih in mednarodnih tekmovanjih dosegajo zelo lepe rezultate.

Klub svojim članom poleg vodenih potopov, možnosti nenehnega nadgrajevanja potapljaških veščin in dobre družbe omogoča tudi izposojlo potapljaške opreme in polnjenje jeklenk z zrakom.

Člani Potapljaškega kluba Mehurček se v podvodne globine podajamo iz različnih razlogov, vsem pa je skupna želja, da bi ta svet in njegove lepote približali čim širšemu krogu ljudi. Verjamemo namreč, da bomo z boljšim poznavanjem podvodnega sveta in njegovih prebivalcev izboljšali svoj odnos do naših voda. Le tako bomo v njih lahko še dolgo uživali.

*Nataša Laura Tomažič,
Potapljaški klub Mehurček*

Potapljaški tabor v Sv. Marini pri Rabcu.

Roland Koglot s svojim prostoletječim modelom.

Vrhunski dosežki Rolanda Koglota, Šempetrca, ki zaseda sam svetovni vrh v letalskem modelarstvu

Roland Koglot, podjetnik iz Šempetra, že desetletje uspešno razvija modele, ki so ga popeljali v sam svetovni vrh letalskega modelarstva. Letošnje leto je zmagal na tekmi svetovnega pokala v Kaliforniji, na Slovaškem, v Argentini, v Romuniji, Bosni in Hercegovini in Makedoniji. S sedmimi posamičnimi zmagami v enem letu je postavil svojevrsten rekord, ki ga do sedaj ni uspelo doseči še nikomur.

Uspeh pa ne pride sam od sebe. Poleg odličnega poznavanja aerodinamike je obvezna tudi dobra fizična pripravljenost tekmovalca, saj je za dober "štart" modela zelo pomembna ravno fizična moč in vzdržljivost. Roland zadnjih sedem let aktivno tekmuje na modelarskih tekmovanjih doma in po svetu v kategoriji F1A prostoletčnih modelov. To so jadralni modeli brez pogona (motorja), ki prosto letijo in niso radijsko vodeni. Vrhunski modeli te kategorije so velik izziv za vsakega modelarja, kar je tudi razlog, da so tekmovanja v tej kategoriji ena od najbolj množičnih v letalskem modelarstvu. Pri tem pa seveda obstajajo točno določena pravila – modeli morajo izpolnjevati potrebne fizične lastnosti, kot so maksimalna

površina kril in minimalna teža modela. Vsi tekmovalci pa tekmujejo z modeli, ki imajo enake fizične lastnosti. Do razlik med njimi največkrat prihaja v geometrijski obliki modelov, ki so posledica boljše ali slabše aerodinamike.

Kako potekajo tekmovanja in kdo se jih udeležuje

Odvijajo se na velikih odprtih površinah (polja, travniki) brez ovir, ki bi lahko omejevale let modelu. Zmaga tisti, čigar model je v t. i. sedmih turnusih (štartih) čim dlje časa letel v zraku in tako v seštevku letov dosegel največje število sekund. Povedati moramo, da je večina najuspešnejših tekmovalcev končala študij aeronavtike ali

aerodinamike, nekaj izmed njih se z modelarstvom ukvarja profesionalno. Sam je samouk. Osnovno znanje mu je že kot osnovnošolcu dal njegov prvi mentor, gospod **Nino Špacapan**. Pred 10 leti pa ga je začel iskati tudi v tujini. Največ so ga naučili ruski modelarji iz Moskovskega aeronavtičnega inštituta. "Zaradi komuniciranja z njimi sem se bil "prisiljen" naučiti rusko," se pošali. "Najuspešnejši tekmovalci večinoma prihajajo iz držav bivše Sovjetske zveze (Rusija, Ukrajina), ZDA in Skandinavskih držav. Kot rečeno, pa ravno zaradi njegovih dosežkov tudi Slovenci v zadnjih letih dosegamo izvrstne rezultate," pojasni Koglot.

Rusi uporabljali kopijo Koglotovega modela

Modele je do leta 2009 sestavljal iz komponent, izdelanih v Rusiji, od katerih je nabavil tudi nekaj celih modelov. Do takrat je popolnoma zaupal njihovim aerodinamičnim rešitvam. Pred dvema letoma pa je v te aerodinamične rešitve začel dvomiti. V začetku leta 2010 je tako s pomočjo modelarskega kolega pričel razvijati čisto svoje modele. "Moji trenutni tekmovalni modeli so vrhunski multinacionalni izdelek, ki je plod domačega znanja. Komponente, narejene iz visokomodulnih kompozitnih materialov, prihajajo iz Rusije, Ukrajine, Hrvaške in Slovenije. Kako uspešne so bile najine rešitve, kaže dejstvo, da sta letošnji svetovni prvak in letošnji skupni zmagovalec Svetovnega pokala uporabljala popolno kopijo mojega modela," pove Koglot in nadaljuje: "Žal sem sam na letošnjem svetovnem prvenstvu v Argentini dosegel le 4. mesto, čeprav sem tja odhajal v vlogi favorita. Tudi v seštevku svetovnega pokala za leto 2011 sem po spletu nesrečnih okoliščin kljub **sedmim zmagam** zasedel 2. mesto. V slovenskem merilu pa sem večkratni državni prvak in večkratni zmagovalec slovenskega pokala," še zaključuje.

Barbara Skorjanc

Primorske pesmi rodoljubja in tigrovskega upora

19. oktobra 2011 je bila v Coroninijevem dvorcu predstavitev knjige dr. Mire Cencič, Primorske pesmi rodoljubja in tigrovskega upora, ki sta jo pripravila Zgodovinsko društvo za Severno Primorsko in Občina Šempeter-Vrtojba. Knjigo, v kateri je skoraj dvesto pesmi, je izdalo Društvo za negovanje rodoljubnih tradicij TIGR Primorske. Avtorico in kompleksno delo, ki ga je mogoče brati kot pesniško zbirko, a ravno toliko kot svojstven zgodovinski dokument, pa je predstavila Erika Jazbar.

Ko govorimo o gibanju Tigr in njegovih somišljenikih, večina najbrž pomisli na borce, saboterje, celo atentatorje. Le redki vedo, da so bile med tistimi možmi in ženskami tudi pesniške duše. Pesmi, ne glede kdo jih je pisal, izražajo isto in enotno: ljubezen do domovine. Intimne, družbene, emigrantske, predvsem pa rodoljubne pesmi so prežete z bolečino, upornostjo in hkrati upom primorskega človeka na boljšo prihodnost.

Jazbarjeva je med drugim podčrtala dragocenost in bogastvo zbranega gradiva, ki nam omogoča vpogled v dušo tedanjega časa. Posebej se je zaustavila pri pomenu, ki bi jo morala imeti rodoljubna poezija tudi v našem vsakdanu. Prepogosto se namreč – običajno namerno – enači domoljubje z nacionalizmom. Goriška časnikarka je nato vodila pogovor z avtorico, ki je prisotnim razkrila, kako in kje je našla zbrano gradivo. Najprej je namreč začela zbirati pesmi, posvečene tigrovskim žrtvam, ob brskanju pa je odkrila

pravo kulturno bogastvo, ki bi bilo skorajda pozabljeno. Poezije so namreč izhajale v pollegalnem ali ilegalnem tisku, na listih, ki jih je pisala skupina, ki se je zbirala okoli izobraženca ali duhovnika v marsikateri primorski vasi, od Istre do Krasa in Goriške, pisali pa so tudi vojaki in begunci na tujem, na Korziki ali v Egiptu. Avtorica je posebej spregovorila o delu antologije, v kateri so zbrane poezije, ki so jih napisali vodilni tigrovci, za nekatere med njimi se ni niti vedelo, da so pesnili. Še posebej pa so ganljive poezije, ki so jih pisali takorekoč navadni ljudje, ki so živeli v izrednih zgodovinskih razmerah in so vzeli pero v roke ter na papir izlili svojo bolečino, upornost, hrepenenje. Veliko gradiva je izgubljenega ali uničenega, še vedno pa se najde veliko, predvsem na podstrešjih starih domačih hiš, naj ne odide v pozabo.

Mateja Poljšak Furlan

Primorski upokoјenci smo se poklonili žrtvam taborišča v Gonarsu.

Starosta mali princ

Pokrajinska zveza društev upokoјencev Severne Primorske (PZDU) združuje 29 društev upokoјencev (DU) – vse od Bovca do Nove Gorice, Mirna, Kostanjevice na Krasu in Vipave. Delovanje DU je v teh kriznih časih predvsem na socialnem področju. Kulturo in zavest “primorske duše” namreč ni mogoče podrediti trenutni politiki, zato še naprej ostajamo zavedni in kljeni Primorci v upanju na boljši jutri. Vsa društva, ki jih združujemo, so zelo dejavna, še posebej pa velja omeniti DU Šempeter in Vrtojba. Posebno priznanje gre pevskeму zboru Društva upokoјencev, ki je med drugim nastopil tudi na deseti obletnici kulturne prireditve **Starosta mali princ** v Gorici.

Prireditve Starosta mali princ poteka že od leta 2001 dalje, izmenjujoč se v štirih mestih Primorske – v Gorici, Novi Gorici, Trstu in Kopru, in sicer z namenom, da se prebivalci tega območja povezujemo in spoznavamo. Letošnjo prireditve smo poimenovali “**spoštujmo včeraj, zaupajmo v jutri, danes smo**”. Tokratna organizacija je bila na skrbi KRUT-a (Krožek za kulturno in športno udejstvovanje Trst) in Društva slovenskih upokoјencev v Trstu v sodelovanju z Društvom slovenskih upokoјencev za Goriško. Prireditve je potekala 23. oktobra letos, pričela pa se je z običajnim spoznavnim izletom, tokrat v Gonars in Palmanovo. V Gonars iz razloga,

da se ob dvajsetletnici osamosvojitve Slovenije in obletnici ustanovitve OF poklonimo žrtvam nacifašističnega nasilja in položimo venec pred spomenik žrtvam ob kostnici. Tu smo se ob spomenikih zbrali primorski upokoјenci z Goriškega, občine Nove Gorice in občine Šempeter-Vrtojba, Tržaškega in Zveze DU občine Koper.

Na slovesnosti ob položitvi venca na obeležje umrlih v taborišču so bili prisotni predsednica KRUT-a, **Pirina Furlan**, predsednica Zveze društev upokoјencev Slovenije, **dr. Mateja Kožuh Novak**, predsednik komisije za stike z zamejci, **Aldo Ternovec**, in predstavnika Pokrajinskih zvez Južne in Severne Primorske, **Cvetka Jagodic** in **Alojz Vitežnik**, predsednik PZDU Severne Primorske. Posebno čast nam je s svojo prisotnostjo in besedami izkazal tudi župan Gonarsa, ki nam je zaupal, da bodo žrtve v Gonarsu vedno “opomin” vsem, z željo, da se kaj takega nikoli ne ponovi. Raziskovalka Alessandra Kersevan nam je nato še posebej predstavila Taborišče Gonars in opisala nečloveške razmere, ki so se v omenjenem taborišču odvijale v letih 1942/43.

Po spominski slovesnosti smo se odpravili v Gorico, kjer je v Kulturnem domu sledil koncert pevskih zborov organizatorjev in gostujočega zbora. Po nagovorih organizatorjev in pozdravem

nagovoru dr. Mateje Kožuh Novak, so nastopili MoPz Ciril Kosmač iz Kopra, ŽePz Društva goriških upokoјencev, MoPz Šempeter pri Gorici in MoPz Fran Venturini – Domijo iz Trsta. Gost večera je bil mladinski Pz Tončka Čok iz Lonjejrja pri Trstu pod vodstvom Manuela Purgerja. Nastopajoči zbori so imeli vlogo medgeneracijskega povezovanja, saj so s svojimi mladostnimi glasovi še posebej navdušili prisotne, ko so ob “glasbenem prepletanju” pevcev upokoјenskih zborov živahno zapeli slovenski ljudski napev “**O zdaj gremo, nazaj še pridemo**”. Zaključek kulturne prireditve Starosta mali princ ni mogel brez naše primorske himne “**Vstajenje Primorske**”. Ta je donela še v poznih urah goriškega kulturnega doma, še danes pa doni tudi v naših srcih.

Alojz Vitežnik, predsednik PZDU Severne Primorske in so-organizator prireditve Starosta mali princ

Upokojenci nimajo časa ...

Ko na cesti srečaš današnjega upokojenca ali upokojenko in ga želiš zaustaviti in povprašati, kako gre, se odgovor navadno glasi: "Oprosti, se mi mudi, ma prav nimam časa!"

Res je, trditev drži, kajti upokojenci res nimajo časa. Vsi, ki redno prihajajo v Center za dnevne aktivnosti starejših v Šempetru (CDAS), res nimajo časa za osamljenost, žalost ali celo depresijo. V CDAS se vedno kaj dogaja. Starejši se učijo tujih jezikov (tečaji so brezplačni) in marsikdo se že lahko pohvali, da mehiško telenovelo lahko spremlja brez slovenskih podnapisov. Da o večernih poročilih na RAI niti ne izgubljam besed! Vsi jezikovni in drugi brezplačni tečaji in delavnice se izvajajo v sodelovanju z Ljudsko univerzo v Novi Gorici. Prav tako uspešno pa sodelujemo tudi s podjetjem SPIN, d. o. o., ki nas redno vključuje v brezplačno računalniško izobraževanje odraslih.

Kaj pa računalnik? Ta strah in trepet? Mala malica! Ko ga enkrat spoznaš in se ga ne bojiš "vžgati", svet postane bližji in bolj domač.

Govorimo o domačnosti? Pri nas v centru velikokrat prav po domače zadiši. Ne, ne po "paninih" temveč po pravi, na star način skuhani hrani. Kulinarične delavnice pod vodstvom Iva Benevola so vedno dobro obiskane in takrat se nihče preveč ne meni za sladkorno, holesterol in pritisk.

Pa kaj bi z boleznijo, ko je preventiva na prvem mestu. Razna strokovna predavanja z zdravstveno, pravno in drugo tematiko so v centru pogosta. Pri izbiri predavanj se vedno posvetujemo z obiskovalci centra. Zelo dobro so obiskana brezplačna potopisna predavanja z diapozitivi, ki jih pripravlja in vodi Karlo Bizjak.

Kaj pa kultura? Ni problema! Dobro založena knjižnica nudi nešteto zgodb, povesti, romanov.

Bi šli na ekskurzijo, izlet?

Gorico, Trst, Kozjansko, slovensko Istro, Brkine in Trento smo že spoznali, prav tako danes tako popularni parlament in dvorec Brdo pri Kranju. Za lep zaključek leta pa nam manjka samo še Božiček. Brez skrbi, v predbožični Ljubljani ga bomo zagotovo srečali.

Se ob naštetem še vedno počutite osamljene, žalostne? Nikar! V CDAS se srečujejo člani treh skupin starosti ljudi za samopomoč. To so skupine **Pod lipo, Rožmarinke in Sivka**. Vanje se lahko vključi vsak, ki želi spoznati kaj novega in ima rad družbo.

V CDAS potekajo različne praktične delavnice (klekljanje), organiziramo različne razstave, predstavitve knjig, ... Redno se izvaja telovadba TAI-CHI pod vodstvom Igorja Terbižana in telovadba SENIOR KLUB pod vodstvom višje fizioterapevtke Mateje Cotič Pisk. V CDAS ima sedež tudi Društvo upokojencev Šempeter, ki skupaj z Društvom upokojencev Vrtojba sodeluje pri pripravi in izvedbi programov v CDAS. Da so programi CDAS zanimivi, priča tudi dejstvo, da center tedensko obišče približno 200 ljudi.

Ja, zelo aktivni smo! Vsi skupaj, saj se v CDAS redno srečujemo tudi z otroci iz vrtca Žarek in z otroci iz OŠ Šempeter. Povezovanje generacij je v sodobnem svetu zelo pomembno, saj pomeni ohranjanje naše zavesti, kulture in tradicije. Starejši ljudje so za ohranjanje narodove biti zelo pomembni, če pa so ob tem še zadovoljni in nimajo časa, to pomeni, da so družbi in prostoru zelo koristni.

Tega dejstva se je zavedala tudi Občina Šempeter-Vrtojba, ko je pred leti ustanovila Center za dnevne aktivnosti starejših v Šempetru. Tako je tudi danes, saj CDAS v celoti financira in vzdržuje. V CDAS je čutiti tudi socialno noto, saj po svoji dejavnosti sodi v okvir Centra za socialno delo Nova Gorica oziroma v Center za pomoč na domu Klas Nova Gorica.

In kako je kaj s časom?

Pridružite se nam in zagotovimo vam lahko, da se boste kaj kmalu znašli v skupini tistih starejših, ki pravijo: "Oprosti, se mi mudi – ma prav nimam časa!"

Lepe praznike!

Mojca Satler,
animatorka CDAS

Edina tema, ki obstaja, je neznanje ...

Predstavitev projekta "Most med temo in svetlobo"

Kot kažejo podatki za Goriško regijo, je za regijo značilen velik porast brezposelnosti v zadnjih dveh letih, velik je delež dolgotrajno brezposelnih, podpovprečna izobrazbena struktura in neugodne demografske spremembe. V takih razmerah so pod največjim pritiskom posamezne najbolj ranljive skupine prebivalstva, ki so najmanj konkurenčne na trgu dela in so se posledično znašle na robu družbe. Zanje je zato potrebno poiskati nove načine za reintegracijo v družbo ter hkrati vzpostaviti sistem, ki bo omogočal njihovo trajno delovno in socialno vključenost. S tem projektom želimo doseči ravno to.

V Severnoprimerški regiji deluje Medobčinsko društvo slepih in slabovidnih Nova Gorica, s katerim Ljudska univerza Nova Gorica (LUNG) že dolgo dobro sodeluje. V okviru projekta "Center vseživljenjskega učenja Severne Primorske" smo jim v letih 2008 in 2009 namenili posebno aktivnost, ki je vključevala izobraževanja in usposabljanja za izboljšanje kvalitete njihovih življenj. Na podlagi analize potreb in želja slepih in slabovidnih smo za to ciljno skupino razvili model izobraževanja in usposabljanja, s katerim smo tej ciljni skupini nudili izobraževanja na njim primeren način in z njihovim aktivnim sodelovanjem pri izbiri vsebin in strokovnjakov-izvajalcev izobraževanja. Izobraževanja so potekala v obliki delavnic, predavanj, predstavitev. Izbrane teme so bile predstavljene skozi vse

čute in na pozitiven način. To je inovativen pristop pri izobraževanju nasploh, še posebej pa je to dodana vrednost za ranljivo skupino slepih in slabovidnih, kjer ostala čutila prevzamejo vlogo vida. Pozitiven pristop pa pomeni, da se tudi zelo zahtevnih tem lotimo z namenom iskanja rešitve. Kar pomeni, da probleme, zahtevne situacije, težke preizkušnje skozi usposabljanje spreminjamo v izzive in priložnosti. Ves čas smo v projektu sledili dejstvu, da je izobraževanje za invalidne osebe bistvenega pomena, saj v tem času pridobijo delovne navade, vključijo se v delovno sredino ter osvojijo osnovne socialne veščine.

Osebam z motnjami vida želimo omogočiti vključevanje v vseživljenjsko učenje, saj te osebe zaradi posebnih potreb teh možnosti nimajo. Za njih smo razvili poseben model časovne in krajevne dostopnosti, v katerem se programi vseživljenjskega učenja izvajajo v prilagojeni obliki s strokovno usposobljenim kadrom. Pomemben poudarek je na usposabljanjih za čim bolj samostojno funkcioniranje in neodvisno življenje oseb z motnjami vida, kar je pogoj za večjo socialno vključenost.

Osebe z motnjami vida bodo v okviru projekta pridobile splošne in specifične kompetence, ki jim bodo omogočale bolj samostojno funkcioniranje in neodvisno življenje ter boljši nastop na trgu dela. Že tekom

projekta usposabljammo članico Medobčinskega društva slepih in slabovidnih Nova Gorica, ki je slepa in bo prevzela vlogo organizatorja aktivnosti za to ciljno skupino.

Odločili smo se, da v projekt vključimo še dve ranljivi ciljni skupini – gluhe in naglušne ter paraplegike. Zavedamo se, da bo potrebna diferenciacija.

Pomemben del projekta je namenjen tudi **osveščanju javnosti** in izpeljavi strokovnih izobraževanj za lažje in bolj kakovostno sodelovanje s pripadniki teh ranljivih skupin. Velik poudarek bo na medijskem obveščanju o poteku projekta in motiviranju pripadnikov teh ranljivih skupin, ki niso člani društev, da se pridružijo aktivnostim v projektu.

Nada Uršič Debeljak,
direktorica LUNG-a

Slepota je nezmožnost videnja oz. izguba vida. Ni bolezen ali poškodba, temveč njena posledica.

Nosilec projekta: LUNG

Financiranje: lokalna skupnost – 6 občin ustanovitelj LUNG-a (med njimi tudi Občina Šempeter-Vrtojba) + vložki partnerjev

Trajanje: 2 leti (od aprila 2011 do aprila 2013)

Družba Avrigo, d. d.

Družba Avrigo, d. d., ima dolgoletno tradicijo. Ustanovljena je bila že leta 1952 pod imenom Avtopromet Gorica s sedežem v Solkanu. Vozni park je bil za takratne razmere dokaj močan, saj je družba razpolagala kar z 29 avtobusi. Prvi zametki mestnega potniškega prometa segajo v leto 1953, ko so maturantje goriške gimnazije prosili za avtobus, ki naj bi krožno vozil en dan med 18. in 24. uro iz Solkana do Okrajnega ljudskega odbora (sedaj Mestna občina Nova Gorica) na valetni večer, ki so ga priredili v avli te stavbe. Ta izjemna vožnja je dala pobudo, da so začeli razmišljati o uvedbi "krožnega avtobusa", ki ga danes imenujemo mestni promet.

Mestni promet je javnega interesa, javne dobrine pa so pod enakimi pogoji dostopne vsakomur. Poleg javnega interesa pa se pojavlja tudi socialni element, ki pomeni pravico posameznika za dostop do tistih javnih dobrin, ki jih družba priznava kot socialni kriterij normalnega bivanja, med te pa spada tudi pravica do nujne mobilnosti. Mnoge socialne skupine nimajo lastnega prevoza, zato je interes po javnem prometu precejšen. Danes ga uporablja predvsem veliko dijakov šoloobveznih otrok ter starejših občanov, ki druge oblike prevoza nimajo. Velikokrat pa se ga poslužijo tudi naši najmlajši v spremstvu svojih vzgojiteljic.

Avtobusov za opravljanje prevozov v mestnem prometu ni mogoče uporabljati za druge namene, saj gre za specialna vozila nizkopodne izvedbe; izven prometnih konic pa niso polno zaposleni in zato opravijo premalo kilometrov za ekonomsko rentabilnost, kar povečuje stroške obratovanja na kilometer. Uvedba brezplačnih avtobusnih prevozov na širšem mestnem območju je sledila predvsem cilju, da bi v mestu zmanjšali avtomobilski promet in posledično onesnaževanje ozračja ter velike težave pri parkiranju. Od takrat dalje beležimo močan porast uporabnikov, vendar bi za trajnostno rešitev onesnaževanja zraka in problema parkiranja v mestu morali slediti tudi manj popularni ukrepi, kot so povišanje cen parkiranja na modrih conah v ožjih mestnih jedrih.

Iz gornjih stališč izhaja tudi celotno delovanje vseh zaposlenih v družbi, saj se na vse načine trudimo za ustrezno izvajanje naših storitev. Zato smo v dosedanjem izvajanju mestnega prometa zajeli kar največ želja uporabnikov naših storitev z namenom, da bi obratovanje mestne proge potekalo v zadovoljstvo čim večjega števila le-teh.

Naše podjetje deluje tudi družbeno odgovorno in se je tudi letos vključilo v mednarodno akcijo Evropski teden mobilnosti (ETM), Potujmo drugače, ki je najbolj razširjena kampanja za trajnostno mobilnost v svetu in se vsako leto odvija sredi septembra. Letos je ETM praznoval že svojo 10. obletnico delovanja, ključno vodilo pa je bila energija, saj je prav promet tisti potratnež, ki v Evropi porabi največ energije – kar tretjino, v Sloveniji pa celo še več – vrtočlavih 40 odstotkov. Potujmo drugače je bila osrednja tema letošnjega Evropskega tedna mobilnosti in poudarja alternativne načine mobilnosti in pogona vozil z namenom, da se zmanjša naša odvisnost od nafte. Letos je v pobudi sodelovalo 30 slovenskih občin, ki so zaprle del svojih ulic za automobile in izvedle različne ukrepe za trajnostno mobilnost, da bi tako spodbudile hojo, kolesarjenje in uporabo javnega prevoza, torej energetsko učinkovite ter okolju, zdravju in denarnici prijazne načine mobilnosti. Družba Avrigo, d. d., je v sklopu akcije predstavila mestni avtobus zadnje generacije z ekološkim EURO 5 motorjem ter mestni avtobus partnerja APT s.p.a. iz sosednje Gorice, ki je v celoti na električni pogon in predstavlja alternativno rešitev ekološkega prevoza v mestnem prometu.

Vsi vozni redi mestnega prometa so dostopni na spletni povezavi www.avrigo.si, kjer je podana tudi shema mestnega prometa, ki shematsko prikazuje potek mestnega prometa oziroma jih lahko v obliki zgibank najdete na AP Nova Gorica, v potovalni agenciji AVRIGO TOURS ter pri voznikih mestnih avtobusov.

Avrigo v številkah:

180 avtobusov, skupaj s povezanimi družbami Integral Notranjska in Integral Zagorje
200 zaposlenih delavcev
7 milijonov prevoženih kilometrov letno

Pomembni dogodki za podjetje:

1960: uradno uveden mestni potniški promet z enim avtobusom. Pomembna pridobitev za prebivalce, zlasti za mladino, starejše in bolne.

1997: pridobljena nacionalna licenca za opravljanje mednarodnih prevozov potnikov v cestnem prometu ter prevoze potnikov v notranjem cestnem prometu in licenca Skupnosti za mednarodni avtobusni prevoz potnikov v cestnem prometu.

2006: uvedba brezplačnega avtobusnega prevoza na območju Mestne občine Nova Gorica in Občine Šempeter-Vrtojba.

2007: na podlagi javnega razpisa s koncedentoma Mestno občino Nova Gorica in Občino Šempeter-Vrtojba, podpisana koncesijska pogodba o izvajanju izbirne gospodarske javne službe mestnega prometa za obdobje sedmih let, vse do 1. 7. 2014.

*Sandi Brataševac, univ. dipl. ing. el.,
vodja komercialnega sektorja
podjetja Avrigo, d. d.*

Brezplačni mestni promet velikokrat uporabljajo tudi naši najmlajši v spremstvu vzgojiteljic.

V podjetništvo pod okriljem Primorskega tehnološkega parka

Minilo je desetletje poslovanja Primorskega tehnološkega parka, zato smo izdelali pregled članstva 2000–2010, s katerim smo želeli prikazati, da **tehnološki park ni samo poslovna stavba v Vrtojbi, ampak veliko več. Sestavlja ga tim šestih zaposlenih**, z znanji in izkušnjami iz ekonomskih, pravnih in drugih področij, **ter več kot 100** podjetij, ki so se v teh letih skupaj z nami podala na pot članstva. Poslanstvo tehnološkega parka je, da podjetnike in inovativne posameznike usmerja, jim svetuje in pomaga pri oblikovanju, razvoju in rasti inovativnih podjetij v naši regiji.

Neposredni učinek tehnološkega parka na regionalno okolje je izjemno težko kvantitativno opredeliti, saj ga lahko merimo predvsem posredno, glede na kazalnike podjetij članic, ki jim zaposleni v tehnološkem parku pomagamo pri iskanju možnosti za zagon ter premagovanju začetnih podjetniških izzivov. Ti kazalniki zajemajo število novoustanovljenih podjetij in zaposlenih v teh podjetjih, prejeta nepovratna sredstva in druge finančne pokazatelje.

Redno članstvo v tehnološkem parku je omejeno na štiri leta, zato ločimo redne in nekdanje člane. V času rednega članstva podjetje razvije nov izdelek ali storitev ter novost prične tržiti. Med člani trenutno **posluje 90 podjetij**, ki so konec l. 2010 **zaposlovala 675 delavcev**. Med njimi jih ima **27 sedež v Občini**

Šempeter-Vrtojba in 30 v Mestni občini Nova Gorica. Podjetja so v večini organizirana kot družba z omejeno odgovornostjo, njihovi lastniki so pretežno domači (90 %), med tujimi pa prevladujejo Italijani. Skupna značilnost vseh podjetij je, da so razvijajo usmerjena in inovativna, zato ni presenetljivo dejstvo, da je najbolj zastopana panoga 'Strokovne, znanstvene in tehnične dejavnosti', sledita 'Predelovalna dejavnost' in 'Informacijske in komunikacijske dejavnosti'.

Za zadnja tri leta (2008–2010) smo preverili tudi **skupno višino nacionalnih nepovratnih sredstev**, ki so jih prejeli naši člani, in ugotovili, da znesek **presega 10 milijonov evrov**. Od tega so redni člani prejeli slabih 900.000 evrov, ki v večini predstavljajo nepovratna sredstva Slovenskega podjetniškega sklada, namenjena novoustanovljenim podjetjem, ki so člani tehnološkega parka ali inkubatorja. Sklad namreč članom omogoča pridobitev 70.000 evrov nepovratnih sredstev za zagon, rast in razvoj novega inovativnega podjetja.

Rezultati analize so potrdili, da tehnološki park opravlja svoje poslanstvo ter skozi podjetja, ki se pod našim okriljem razvijajo in rastejo, prispeva k razvoju naše regije. Želimo si, da bi takih podjetij bilo še več!

Ekipa Primorskega tehnološkega parka

VIRS Primorske ustvarja skupni "čezmejni" visokošolski prostor "Eurocampus"

Maja letos smo na Visokošolskem in raziskovalnem središču Primorske pripravili vlogo na javni razpis za predložitev standardnih projektov – sredstva namenjena ožjemu kopenskemu območju. Razpis ocenjujemo kot enega najpomembnejših za prijavo in izvedbo projekta Ustanavljanja enotnega čezmejnega visokošolskega prostora **"Eurocampus"**, na katerega smo se prijavili skupaj s partnerjem, Konzorcijem za razvoj univerzitetnega pola Gorica.

V somestju Gorica – Nova Gorica – Šempeter so že sedaj prisotne visokošolske in univerzitetne institucije (Univerza Nova Gorica, Univerza Trst, Univerza Videm, visokošolski programi Univerze v Ljubljani in samostojni visokošolski zavodi). Projekt bo z različnimi marketinškimi prijemi analiziral, zasnoval in izvedel aktivnosti, ki bodo pripeljale do večje prepoznavnosti tega univerzitetnega okolja, tako lokalno kot tudi širše. Zasnovani in razviti bodo skupni čezmejni univerzitetni programi ("Joint degree"). Lokalni skupnosti bosta na podlagi izsledkov analiz imeli jasno vizijo razvoja na področju zagotavljanja virov – predvsem infrastrukture. Vzpostavljeno bo okolje, ki bo povezovalo univerzitetni področji na obeh straneh meje in sicer tako študente kot ustanove. V somestju bo zgrajeno enotno brezžično omrežje WiFi za potrebe študentov, profesorjev in raziskovalcev, ki delujejo

na teritoriju. Vzpostavljena bo enotna identifikacijska kartica za študente Eurocampus Card. Organizirani bodo dogodki, namenjeni študentom, ki bodo delovali povezovalno. Omogočeno in spodbujano bo vzpostavljanje novih storitev, ki so specifična za univerzitetno okolje in v katero bodo vključena tako lokalna skupnost kot podjetja. Koncept Eurocampus predvideva skupno programiranje in razvoj čezmejnega univerzitetnega prostora z identifikacijo, planiranjem in izvedbo bodočega razvoja na področjih: skupni "image", skupni program, skupna infrastruktura.

Koncept vzpostavitve enotne čezmejne identitete je bil zasnovan, predstavljen in podprt s strani Občin Gorica, Nova Gorica in Šempeter-Vrtojba ter številnih lokalnih deležnikov. V pomoč projektu smo na VIRS-u Primorske pripravili obširno znanstveno in strokovno študijo z namenom pregleda tujih praks nadnacionalnega povezovanja na visokošolskem področju, predvsem na obmejnih področjih Evrope, ki lahko ob pogoju uspešnega kandidiranja na razpisu dodatno pripomorejo k uspešnosti projekta.

*mag. Teja Valenčič,
vodja projektov
VIRS Primorske*

Nagrada Zlati svinčnik 2011 za področje urbanizma za projekt Urbanistični načrt Šempetra in Vrtojbe

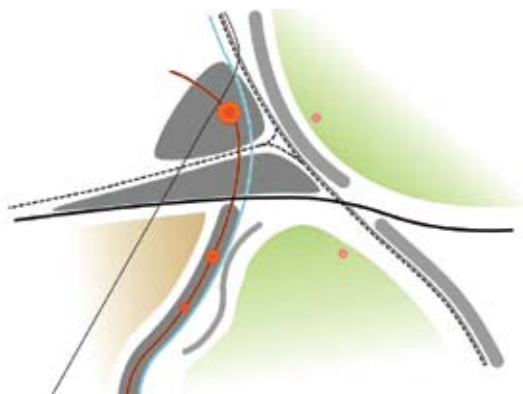
Ob dnevu arhitektov je Zbornica za arhitekturo in prostor Slovenije (ZAPS) v četrtek, 6. oktobra letos, kot vsako leto podelila strokovna priznanja za največje dosežke svojih članov na področju arhitekture, krajinske arhitekture in prostorskega načrtovanja (vsako drugo leto). Priznanja prejmejo projekti, za katere mednarodna 'zlata' žirija meni, da ustvarjajo kakovosten prispevek h grajenju lokalnega okolja. Zbornične nagrade tako postajajo merilo vsakoletnih presežkov sodobnega oblikovanja prostora in objektov v Sloveniji. Prav tako vsako leto organizira pregledno razstavo, katere namen je promovirati kakovostno arhitekturo in ureditve odprtega prostora v širši javnosti ter dvigati zavest o kulturni in ustvarjalni razsežnosti projektiranja in prostorskega načrtovanja.

Nagrado Zlati svinčnik za področje urbanizma Zbornica podeljuje vsaki 2 leti. Letošnja 'zlata' žirija, ki so jo sestavljali: Liljana Jankovič Grobelšek, mag. Mojmir Prelog in Marcus Schaefer, je **Zlati svinčnik 2011 za projekt Urbanistični načrt Šempetra in Vrtojbe** podelila

mag. Jelku Valenčaku in skupini načrtovalcev Locus, prostorske informacijske rešitve, d. o. o..

V obrazložitvi so zapisali: "Urbanistični načrt za naselji Šempeter in Vrtojba je uspešen poskus načrtovanja skupnega urbanega območja naselij, ki sta v neposredni bližini pomembnih regionalnih središč, Nove Gorice in italijanske Gorice. Razvoj naselij, še zlasti v neposredni bližini pomembnejših urbanih središč, je deležen neprimerne načrtovalske obravnave in praviloma prepuščen strateško nepremišljenim ali celo stihijskim odločitvam. Projekt ima pomemben metodološki pristop in jasno izražen osnovni koncept prostorskega razvoja območja. Nedvomno gre za projekt, ki bo pripomogel k obogatitvi aktualne načrtovalske prakse predvsem v smislu spodbujanja uravnoveženega in trajnostnega prostorskega razvoja naselij in kakovosti bivanja, zagotavljanja ambientalnih kakovosti prostora in varstva okolja."

Mateja Poljšak Furlan

Ideogram nagrajenega urbanističnega načrta Šempetra in Vrtojbe.

Nov koledar Vrtojbenski vodnjaki 2012

V petek, 25. novembra 2011 zvečer, je Društvo žena Vrtojba v dvorani Mladinskega centra v Vrtojbi predstavilo barvni koledar za leto 2012. Izdalo ga je v sodelovanju z avtorjem Renatom Podbersičem in fotografom Juretom Škrlepom. Gonilna sila je bila Stanka Ferfolja, predsednica društva. Poudariti velja, da je koledar od izdajatelja, do avtorja, merilcev, lektorice in tiskanja, za kar je poskrbel Valter Faganel, v celoti domače vrtojbensko delo. Z njim želimo širši javnosti, posebej vrtojbenski, približati del našega bogastva. Našo vaško in občinsko skupnost želimo ozavestiti o pomenu te preveč zanemarjene kulturne dediščine, in spodbuditi, da bi vodnjake ohranjali in jih obnavljali.

Vrtojba, vas vodnjakov - pečou

Zaradi lege med prodnatim vrtojbenskim poljem in vrtojbenskimi griči, Vrtojba ni imela in nima močnih vodnih virov. Zato je bila vas vedno močno odvisna od naprav za pridobivanje talne vode, vodnjakov. Z njimi je bila bolj zraščena z kakor sosednje vasi, ki Vrtojbo obkrožajo in imajo zato manj vodnjakov (Šempeter samo okoli 13). Po ustnem izročilu je bilo v Vrtojbi do 67 vodnjakov (Gornja Vrtojba 36 %, Dolnja Vrtojba 64 %), povprečno en vodnjak na tri hiše. Občinskih vodnjakov je bilo 9: 4 v Gornji in 5 v Dolnji Vrtojbi. Ostali so bili zasebni, tudi za več uporabnikov skupaj.

Leta 1920 je bilo v obeh Vrtojbah 26 vodnjakov: v Gornji 9, v Dolnji 17. Potem je število vodnjakov naraščalo, dokler jih ni v 60. letih 20. stoletja izpodrinil vodovod. Danes je v Vrtojbi kolikor toliko uporabnih vodnjakov 36: 15 v Gornji in 21 v Dolnji Vrtojbi. Približno 1/3 vodnjakov je na desnem bregu Vrtojbice (proti polju), 2/3 pa na levem bregu (proti gričem).

Zgodovina vrtojbenskih vodnjakov

Najstarejši obstoječi vodnjak v Vrtojbi je iz začetka 18. stol. Prvotno je bil last rodbine srednjih plemičev in zemljiških posestnikov Gironcoli, ki so izhajali iz okolice Ravenne. Ena veja se je naselila v Gorici, druga v Vrtojbi, kamor so prišli proti koncu 17. stol. in so tu ostali do 2. sv. vojne. N vrtojbenskemu katastru so imeli 55.886 m² zemljišč. Še danes je viden okoli 33 m globok vodnjak, najgloblji v Vrtojbi. Rodbina Gironcoli je v času Marije Terezije dobila ime von Steinbrun (po 1. sv. vojni de Fontesasso), kar pomeni kamniti vodnjak, ker je postavila znameniti vodnjak na Travniku v Gorici. Starost ostalih vodnjakov bo potrebno še raziskati. V občinskem arhivu nekdanje vrtojbenske občine (1866–1927) in v fondu o vojni škodi 1. sv. vojne je v Državnem arhivu v Gorici kar nekaj gradiva o obstoju vodnjakov (vrisani so na hišnih načrtih) in o obnovi le-teh po vojni.

O gradnji zasebnih vodnjakov obstaja ustno izročilo, ki pa ni vedno najbolj zanesljivo in trajno. Nekaj vodnjakov ima zabeleženo letnico, večina ne.

V teku je zbiranje gradiva za knjigo o vrtojbenskih vodnjakih. Prvi zbiratelji so bili Tina Krošelj, Matic Pirih in Karin Zorn, učenci 8. razreda OŠ Ivana Roba v Šempetru leta 2001.

Namen koledarja

Koledar Društva žena Vrtojbe o vrtojbenskih vodnjakih za leto 2012 ni tak, da ga uporabimo in vržemo v smeti, ampak nas vabi, da ga shranimo še za kakšen nadaljnji rod. Že naslovnica prinaša verjetno najpomembnejši vodnjak v Vrtojbi: nahajal se je v dolnjem predelu vasi, na odcepu za Zapučke, ki so po njem dobile ime: Zapučke – hiše ali zaselek za pučem. Izkopan je bil pred 1. sv. vojno. V 30. letih prejšnjega stoletja je voda v njem presahnila, zato so ga jeseni leta 1947 ali spomladi 1948 pokrili. Fotografijo nam je prijazno odstopilo Društvo soška fronta Nova Gorica.

Vrtojbenski vodnjaki so nam v ponos in v prihodnje v potrebno korist. Skupaj z borelo lahko postanejo druga vrtojbenska etnološka in turistična znamenitost. Potrudimo se, da vodnjake na koledarju spozna in vzame v roke čim več domačinov in drugih ljudi. Koledar podarimo sorodnikom, prijateljem, znancem, poslovnim partnerjem. Pošljimo ga v svet.

Društvo žena Vrtojba srčna zahvala za izdajo koledarja. Sodelovanje z vsemi je bilo osebna obogatitev in doživetje.

Renato Podbersič

Društvo žena Vrtojba je po predstavitvi obiskovalce postreglo z odlično v obliki koledarja narejeno torto.

Del Neri in ne Tominc

Ko je leta 1931 Andrea Moschetti objavil popis škode, nastale v prvi svetovni vojni v Gorici in okolici, je Šempetru namenil samo par vrstic, saj je bila vas očitno do tal uničena. Izrecno je omenil le marmornata kipa dveh angelov in "oltarno sliko Sv. Petra in Pavla, stvaritev Tominca (1790–1870), akademsko hladno delo, ki je preluknjano na več krajih in se hrani v župnišču". Besedila pa ni pospremil s posnetki. Na osnovi tega zapisa se je utrdilo prepričanje, da je za šempetrsko cerkev slikal tudi Jožef Tominc (Gorica 1790–Gradišče nad Prvačino 1866),

najpomembnejši goriški slikar prve polovice 19. stoletja, ki je bil med drugim slovenskega rodu.

Vse do leta 1931 je bilo o Tomincu v italijanščini objavljenih zelo malo prispevkov, kar je razvidno tudi pri Moschettiju, ki je napačno zabeležil priimek – Tomminz namesto Tominz – in letnico smrti – 1870 namesto 1866. Pri svoji presoji se je italijanski umetnostni zgodovinar lahko oprl na članek, ki ga je G. Coronini objavil 31. marca 1883 v "Corriere di Gorizia", na kataloga goriških razstav iz let 1887 in 1894, ki pa prinašata

zelo skope podatke, in na edini daljši članek, ki ga je leta 1923 objavila Livia Rusconi v "Il Piccolo della Sera". Navedeni prispevki omenjajo, da se je Tominc izučil v Rimu v drugem desetletju 19. stoletja, v obdobju neoklasicizma, Rusconijeva pa izrecno citira tudi oltarno sliko za cerkev v Šempetru (v originalu se sicer omenja kraj "S. Pietro"). Katero sliko pa je Moschetti videl v šempetrskem župnišču? Skoraj gotovo ne Tominčevo, če je sploh (še) obstajala, in je najbrž naletel na delo Clementeja Del Neri (1865–1943), ki se je ohranilo vse do današnjih dni, prvotno pa je zasedala osrednji prostor v prezbiteriju, nad glavnim oltarjem, kot je razvidno iz fotografij medvojne obdobja. Del Neri, ki je bil prej podobar kot slikar, se je pri kompoziciji oltarne slike oprl na "Atensko šolo", slavno Raffaellovo fresko iz Vatikanskih sob. Iz omenjenega prizora si je izposodil figuri največjih antičnih mislecev Platona in Aristotela in ju spremenil v apostolska prvaka Petra in Pavla. Slabo poznavanje Tominčevega dela in odkrito citiranje Raffaella, ki je pri akademskih slikarjih obveljal kot največji vzor, je najbrž zavedlo Moschettija, da je Del Nerijevo oltarno sliko Sv. Petra in Pavla napačno pripisal čopiču Jožefa Tominca.

Saša Quinzi

Clemente Del Neri (1865–1943), Sv. Peter Pavel, olje na platno (danes hranjena v zakristiji župnijske cerkve Sv. Petra v Šempetru).

Raffaello Santi (1483–1520), Atenska šola, 1508/11, Vatikan.

Članice Društva Žena Vrtojba smo bile na prazniku borel tudi tokrat zelo aktivne. Prvi dan prireditve smo s svojimi dobrotami razveselile najmlajše, naslednji dan pa smo se pomerile na balinarskem turnirju. V nošah smo sodelovale pri "žegnjanju" borel, kasneje pa smo se predstavile z dvanajstimi mineštrami in jabolčno pito velikanko. Z našim pecivom se večkrat predstavimo tudi v drugih krajih (letos na Obmejnih okusih v italijanski Gorici). Prisostvovali smo tudi na martinovi furengi in pri ocenjevanju vin v Športnem centru HIT. V našem društvu imamo tudi pevski zbor, ki nastopa na raznih prireditvah doma in po Sloveniji. Naše članice so polne energije in idej za naslednje leto. *Stanka Ferfolja*

Foto: Foto atelje Pavšič Zavavlav, Solkan

23. septembra je bilo ob šempetrskem krajevnem prazniku še posebej slovesno, saj je bilo v uporabo predano prenovljeno mestno središče. Ob tej priložnosti so svoja vrata odprla tudi društva v prenovljenih prostorih stavbe Krajevnega odbora Šempeter in Turistična agencija Gea, kjer po novem domuje tudi Turistično informacijski center, ter Hitov hotel Lipa in Lokal Mlinček, ki sta tudi zaživela v novi preobleki.

Osrednja slovesnost se je odvila zvečer na trgu, kjer sta številne zbrane pozdravila predsednik Krajevnega odbora Šempeter, Marjan Velišček, in župan Občine Šempeter-Vrtojba, mag. Milan Turk, ki je prenovljeni prostor tudi uradno predal v uporabo. Pri tem je izrazil prepričanje, da bo naš trg odslej pogosto prizorišče in središče različnih prirčnih srečanj in prireditev, s čimer bo narekoval utrip tako v Šempetru kot v naši občini. Prva priložnost je bil že tokratni večer, ko je za odlično glasbo pod taktirko Anžeta Vrabca poskrbel Big band Nova iz Nove Gorice z vokalisti Majo Porta, Niko Kodrič, Danom Ličnom in gostjo večera, Tinkaro Kovač. *M.P.F.*

Boreljada 2011: Borele so letos registrirali

Drugi konec tedna v mesecu septembru se je v Vrtojbi odvijala že deseta prireditev Boreljada. Posvečena je boreli, tradicionalnemu delovnemu pripomočku, ki je imel in še vedno ima v vasi posebno mesto. Tudi na letošnjem prazniku so lastniki predstavili svoje borele, ki so jih tematsko okrasili, poimenovali, vsaka pa je dobila tudi svojo registrsko tablico.

Boreljada se je pričela že v petek, 9. septembra, ko so otroci iz vrtca Sonček in učenci Osnovne šole Ivana Roba Šempeter, Podružnične šole Vrtojba, izdelovali grafike na temo borele, ki so jih nato zvečer razstavili skupaj s fotografijami borel, ki so sodelovale na lanski prireditvi. Ob otvoritvi so otroci pripravili poseben kulturni program, kjer so recitali tudi pesmi o boreli, ki so jih sami napisali. Sobotno dogajanje je bilo bolj športno obarvano, z balinarskim turnirjem in kolesarskim srečanjem "Občina Šempeter-Vrtojba kolesari", ki spada v sklop akcije Slovenija kolesari, ki jo pripravljajo Odbor Šport za vse Olimpijskega komiteja, Kolesarska zveza in Turistična zveza Slovenije.

V nedeljo pa se je osrednje dogajanje pričelo s sprevedom borel, ki so jih lastniki po glavni ulici pripeljali vse do prireditvenega prostora, kjer so jih pričakali obiskovalci. Nekatere borele pa so lastniki razstavili po Vrtojbi in tako tudi mimoidoče opozarjali na to svojo vaško posebnost.

Zanimivost letošnje prireditve je bila registracija borel, kjer je vsaka borela dobila svojo registrsko tablico. Lastniki so za pridobitev tablice morali izpolniti poseben obrazec. Kot je dejal "idejni oče" registracije Renato Podbersič, so jih s tem želeli popisati in ugotoviti pestrost borel v Vrtojbi. Na registracijskem listu so morali namreč lastniki med drugim navesti leto izdelave in različne tehnične lastnosti borele (težo, barvo, vrsto lesa, vrsto koles, koliko teže lahko pelje, ...).

Tako kot tudi prejšnja leta je pri prireditvi sodelovalo veliko društev iz občine, za posebno pogostitev pa so poskrbele žene iz Društva žena Vrtojba, ki so postregle z dvanajstimi vrstami mineštr in jabolčno pito velikanko, ki je merila kar enajst metrov. Organizatorji pa so poskrbeli tudi za dobrodelno noto, saj so s "šacanjem" pršuta zbirali prispevke za Varstveno delovni center Solkan, ki je na prireditvi tudi razstavljal izdelke svojih varovancev. *Karin Zorn*

Medobčinsko Humanitarno društvo Kid otrok otroku je že 15. leto zapovrstjo organiziralo prireditev ob Tednu otroka, ki je tudi tokrat privabila številne obiskovalce. Pripravili so jim celodnevno zabavo z glasbo, kjer so prepevali otroške pesmice, vzdusje popestrili z balončki, bonbončki, sadjem, pecivom Pri organizaciji prireditve so sodelovali tudi dijaki 3. letnika gledališke gimnazije Nova Gorica ter animatorka, ki je vodila likovno delavnico. Z otroki so plesali, peli, risali, se igrali, skratka vsi skupaj so se prijetno zabavali. Obiskali so jih vzgojiteljice in otroci z vrtca, kasneje pa še starši. Čez ves dan se je zvrstilo preko 150 otrok. Iz njihovih obrazov lahko razberete, da je prireditev več kot uspeša, in samo želimo si lahko, da bi jih bilo čim več takšnih. *M.S.*

Teden Otroka - Srečanje vrstnikov iz Medee in Vrtojbe

Učenci Podružnične šole Vrtojba se že 26. leto zapored srečujemo z vrstniki iz Osnovne šole Medea in sicer oktobra v Vrtojbi in maja v Medei na Prazniku strašil. Letošnje leto so nas v tednu otroka obiskali učenci 4. in 5. razreda. Izpred šole smo skupaj odšli na pohod po trim stezi na Sveti Ot, kjer smo si ogledali spomenik padlim borcem v drugi svetovni vojni. Na razgledni ploščadi pa smo se okrepčali in ob jasnem vremenu občudovali čudovit razgled na sosednje kraje in Furlansko nižino. Ogledali smo si tudi poučno gozdno pot. Učenci so opazovali in primerjali različne drevesne vrste. Ta srečanja so zelo pomembna za gojitev in ohranjanje sodelovanja med šolama, zato bomo tradicijo srečevanja gojili tudi v prihodnje.

Suzana Koncut

V organizaciji Društva tiroidnih bolnikov Primorske – Svetilnik, je konec oktobra v prostorih Mestne občine Nova Gorica potekalo predavanje na temo **“Soočanje s strahovi”**, ki ga je vodil magister zakonske in družinske terapije, Andrej Debeljak. Izpostavil je, da je ravno strah prvo in najbolj pristno čutenje, ki je podlaga za vse naše občutke, ki iz tega sledijo: sram, jeza, bes, občutek krivde in nemoči ter žalost. Predavanja so se udeležili tudi številni občani naše občine. Željo po tovrstnem izobraževanju pa so izrazili tudi v Splošni bolnišnici dr. Franca Derganca, saj je mag. Debeljak priznan strokovnjak na več področjih. Po koncu predavanja so imeli udeleženci možnost osebnega pogovora z mag. Debeljakom.

V mesecu boja proti vsem oblikam zasvojenosti sta Športno društvo Mark Šempeter in Osnovna šola Ivana Roba na prav enkratni dan - 11. 11. '11 pripravila že petnajsto dobrodelno prireditev **“Korak iz teme”**. Uspešno sodelovanje se je izrazilo v dobro pripravljenem kratkem kulturnem programu, s pozdravi župana, obeh prirediteljev in glasbenimi vložki godbe na pihala Vogrsko. Še posebej najmlajši so uživali v dolgem sprevodu bakel po šempetarskih ulicah, saj jih je ob vrnitvi pričakala dišeča pojedina, pečen krompir in jabolka. Pohod je imel mednarodni značaj z množičnim obiskom italijanskih pohodnikov. Zbrana sredstva prireditve bo prejela osnovna šola ob zaključku starega leta. *Silvo Kokot*

Vrtojba je dobila mladinski center

“Mladinski center bo središče različnih kulturnih dejavnosti, srečanj in pestre palete prireditev, kjer bodo lahko vsi soustvarjali okolje, v katerem živimo, kjer se bodo pletla nova prijateljstva, izmenjava izkušenj in znanj med generacijami.”

S temi besedami je župan Občine Šempeter-Vrtojba, mag. Milan Turk, predal v uporabo prenovljen in dozidan Mladinski center v Vrtojbi. Na otvoritvi, ki je potekala 22. oktobra v okviru krajevnega praznika, je sodelovalo šest pevskih zborov, ki delujejo v kraju. Za uverturo v večer je poskrbel kvartet trobent, na oder pa so prvi stopili otroci iz zbora Vrtca Sonček, za njimi pa zbor Osnovne šole Ivana Roba, Podružnične šole Vrtojba. Predstavili so se tudi ostali delujoči zbori, in sicer Mešani pevski zbor Ciril Silič, Zbor Društva žena Vrtojba, Mešani pevski zbor Vrtojba in Mladinski cerkveni zbor Vrtojba. S plesom so program popestrile tudi mlade plesalke, balerina Neža Faganelj, mažoretka Veronika Pipan in plesalke Plesne šole Kreart. Dvorano pa so si prišle ogledat tudi **“vaške kvantirce”**, šaljivi **“poštar”** pa je prinesel novice o prihodnjih dogodkih, ki se bodo v mladinskem centru odvijali do konca leta.

Vzdušje v nabito polni dvorani je doseglo svoj vrhunec ob koncu prireditve, ko so na oder stopili vsi pevci, in ob spremljavi mini orkestra, solistk in plesalk Plesne šole Kreart, zapeli skladbo Vsak je sam. Združene pevce, s katerimi so ob izzvani ponovitvi skladbe zapeli tudi obiskovalci, je vodila Mojca Maver Podbersič, ki je pripravila program tega večera. Kljub besedilu, ki pravi, da **“vsak je sam”**, je bilo ta večer očitno, da to le ni čisto tako. *Karin Zorn*

Foto: Dean Cijan

Po kletih u Vrtebji – Martinovo 2011.

Martinov konec tedna je potekal tudi v znamenju 14. in 15. razstave psov, ki jo je tako kot vsako leto doslej organiziral Športni kinološki klub Vrtojba. Prireditve je v Šempeter privabila kar 923 štirinožcev, v 177 pasemskih različicah. Lastniki so bili predvsem iz Evropskih držav, eden izmed njih pa celo iz ZDA. Kinološki dogodek, ki je privabil tudi veliko število obiskovalcev in ljubiteljev psov, je pomemben tako za občino kot tudi širše goriško in slovensko območje. "Bodoči lastniki psov imajo tukaj idealno priložnost, da spoznajo različne pasme psov in predvsem njihove zahteve pri negi in vzgoji, da si potem samokritično izberejo primerne psa tako sebi kot svoji družini", je med drugim na prireditvi povedal Hari Arčon, predsednik prireditvenega odbora.

Martinovanje in tekmovanje za najbolj všečno belo in rdeče domače vino Občine Šempeter-Vrtojba po oceni občinstva

Letošnje Martinovanje se je odvijalo v velikem ogrevanem šotoru pred dvorano Športnega centra HIT v Šempetru pri Gorici v sklopu že tradicionalne prireditve Mednarodne razstave psov. Tik pred koncem omenjene razstave so v dvorano vstopili Goriški harmonikaši BeEsAs in zaigrali skladbo "Na golici" ter naznanili pričetek Martinovanja. Prisotne je vedno aktualna melodija "dobro ogrela", za dodatno popestritev programa pa je Javni zavod za kulturo, šport, turizem in mladino (KŠTM) organiziral tudi tekmovanje za najbolj všečno belo in rdeče domače vino Občine Šempeter-Vrtojba po oceni občinstva. Vabilo je bilo namenjeno vsem domačim vinarjem oziroma tistim, ki v svojem prostem času skrbijo za "vinske" užitke. Sodelovali so lahko samo občani Občine Šempeter-Vrtojba.

Na letošnjem tekmovanju so bili tako prisotni: Marjan Velišček, Kmetijska šola Šempeter, Danilo Batistič, Boris Furlan, Milan Čotar, Dejan Koglot, Emil Martinuč, Evgen Devetak, Denis Koglot, Zorin Koglot, Stojan Gligorevič in Alojz Batistič.

Zmagovalci:

- belo vino:
 1. mesto - Kmetijska šola Šempeter
 2. mesto - Emil Martinuč
 3. mesto - Emil Martinuč
- rdeče vino:
 1. mesto - Boris Furlan
 2. mesto - Kmetijska šola Šempeter
 3. mesto - Devetak Evgen

Nagrajenci so prejeli priznanje za najbolj všečno domače vino 2011.

Zaključimo lahko, da je prireditve izvrstno uspela. Vsi smo na svoj način prispevali k dobri izvedbi: žene iz Vrtojbe so poskrbele za kulinarični del, poleg tega so bile na voljo tudi domače dobrote, vino, mlado vino, mošt, klobase in zelje ter kostanj.

Skupina Primorski fantje pa je poskrbela za dobro voljo. Želja sodelujočih, obiskovalcev in vseh nas je, da bi prireditve postala tradicionalna, zato si nadajamo, da jo bomo izvedli tudi prihodnje leto! Aleš Bajec, direktor Zavoda KŠTM

20. novembra letos, se je v Hit-ovem športnem centru v Šempetru odvijalo že enajsto **"Srečanje s preteklostjo"**, to je mednarodno srečanje zbiralcev vojaških starin ter drugih antikvitet. Tokratnega se je udeležilo okrog 100 razstavljalcev in prodajalcev in okrog 1000 obiskovalcev. Organizator Društvo soška fronta iz Šempetra je ob tej priliki pripravilo tudi razstavo z naslovom **"Gilzna - strelivo ali obrtniški izdelek"**, razstava izdelkov, narejenih iz topovskih tulcev.

Naslednje srečanje bo 4. marca prihodnje leto. *Simon Kovačič*

Foto: Foto atelje Pavšič Zavavlav, Solkan

Martinov koncert MePZ Vrtojba

MePZ Vrtojba je kot mnoga leta doslej organiziral Martinov koncert, ki je letošnje leto potekal 26. novembra v Mladinskem centru v Vrtojbi. Prireditev je lepo dopolnila vrtojbenski kulturni triatlon. Domačim pevcem pod vodstvom Zdravka Lebana sta se pridružila še Portoroški pevski zbor, ki ga je vodila mag. Sonja Mezgec, in Mešani pevski zbor Pomlad iz Novega Mesta, ki je zapel pod vodstvom Fernanda Pabla Mejiasa. Koncert je s prijetno pripovedjo o Sv. Martinu in legendah, ki so se spletle okrog priljubljenega svetnika, povezovala Karin Zorn. V simpatični "vrtejbščini" je uvod v koncert v imenu MePZ Vrtojba pripravil Dimitrij Klinec.

Oba gostujoča zbora sta s svojim repertoarjem lepo zaokrožila prijeten in raznolik pevski večer, F. P. Mejias pa je svojem imenu in imenu pevcev tudi čestital k obnovi Mladinskega centra v Vrtojbi.

Po koncertu je voditeljica povabila poslušalce in nastopajoče, med katerimi sta bila tudi župan Milan Turk in podžupan Darjo Fornazarič, na prijetno večerno druženje v predverje dvorane. Drugi del večera je zaznamovalo seveda tudi druženje pevcev ob hrani in pijači, saj tako, kot je uvodoma povedal g. Klinec, člani zbora ne zamudimo priložnosti za dober koncert in druženje po njem. Pevci smo uživali ob veseli in sproščeni skupni pesmi. Prijatelji iz Portoroža so predlagali, iz Novega mesta pa takoj potrdili namero, da se kmalu spet zberemo na podobnem koncertu na Obali in Dolenjskem.

Da je tudi letošnji Martinov koncert v celoti uspel, se moramo zahvaliti vsem prijateljem petja, ki nam radi prisluhnejo, zborom, kolegom pevcem, ki z nami radi zapojejo, letos tudi naši novoizvoljeni predsednici Nadeždi Petarin in ekipi, ki je pomagala pri pripravah na koncert, nenazadnje pa tudi vsem našim sponzorjem, donatorjem in podpornikom, med katerimi je tudi Občina Šempeter-Vrtojba. Mi pa se bomo še naprej trudili za ohranjanje kulturnega utripa v našem okolju, vsem bralcem pa želimo prijetne praznike. *Damijana Komel Vinkovič*

Slovenija Italija – novo poglavje v midsosedskih odnosih

Duet Gianni Rijavec & Zuleika Morsut s pesmijo Ljubezen je le ena - L'amore e' uno solo odpira novo poglavje, novo pot med dvema državama. Sodelovanje dveh glasbenikov je dokaz dobrih midsosedskih odnosov. Umetnost, v tem primeru glasba, kaže pot politiki, gospodarstvu in sodelovanju med dvema državama nasploh.

Gianni in Zuleika imata v načrtu snemanje videospota, ki bo vseboval posnetke obmejnih znamenitosti Slovenije in Italije, od Nadiže do Portoroža. Pri projektu bodo sodelovale obmejne občine, med njimi tudi Šempeter-Vrtojba. Poleg naštetega bodo v spotu, ki ga načrtujeta za prihodnje leto, prikazani tudi posnetki nacionalnih simbolov Slovenije in Italije.

V Mladinskem centru so v novembru potekale ustvarjalne delavnice. Začelo se je 31. oktobra, ko smo otroke povabili na zabavo ob noči čarovnic. Delavnice smo popestrili tudi s plesnimi delavnicami. Predvsem pa smo veliko ustvarjali iz odpadnega materiala. Začeli smo z voščilnicami, nadaljevali z namiznimi aranžmaji in drugimi izdelki, ki krasijo naše police v času prihajajočih praznikov. Izdelali smo tudi okraske za na smrečico in nismo pozabili na jaslice. Te jaslice bodo letos razstavljene tudi na Sveti Gori. Božično-novoletne delavnice smo zaključili z razstavo izdelkov in skupnim druženjem, ki so nam ga polepsale plesalke iz Plesne šole Kreart, mažoretka Veronika Pipan in baletka Neža Faganelj. Vsem se prav lepo zahvaljujemo. Radi pa bi se zahvalili še Občini Šempeter-Vrtojba, Javnemu zavodu KŠTM, podjetjem - Ciciban, Pepiplast in Bimed, ki so prispevala odpadni material, Silvanu Joganu za prekrasne fotografije in spletni strani Vrtojba.net, kjer si lahko ogledate reportažo delavnic. Največja zahvala pa gre seveda vsem otrokom in njihovim staršem, ki so se udeleževali delavnic. Vsi skupaj smo se trudili in ustvarili prijetno predpraznično vzdušje, v otroških očeh pa se je zrcalila prava zimska pravljica.

Sara Krošelj

Občina
Šempeter-Vrtojba

Praznične prireditve na placu v Šempetru pri Gorici

Sreda, 21.12.2011

16.45 Nastop Otroškega pevskega zbora Osnovne šole Ivana Roba in Podružnične šole Vrtojba

Četrtek, 22.12.2011

16.45 Obisk Dedka Mraza

17.15 Plesni nastop »Terpsihora« (Terpsihora Plesni center Šempeter-Vrtojba in Umetniško društvo M&N)

V primeru dežja bo prireditev potekala v Mladinskem centru v Vrtojbi.

Petek, 23.12.2011

16.45 Lutkovna predstava »Muca Copatarica«

Sobota, 24.12.2011

16.45 Nastop plesne šole »KreArt«

Ponedeljek, 26.12.2011

16.45 Mladinski pevski zbor župnije Šempeter

Torek, 27.12.2011

16.45 Nastop glasbene skupine »Sunday morning«

Sreda, 28.12.2011

16.45 Čarodej »Jole Cole«

Vsak dan ob 10.30 in 16.30 (razen 25. 12.)
branje pravljic za otroke: Čas za pravljico

Vse otroke bomo postregli s toplim čajem.

PRAVLJIČNI PLAC

od 21. do 28. decembra 2011

Praznična glasba, pisana družina novoletnih stojnic z zanimivimi izdelki, gostinska ponudba in še kaj vas čaka na Pravljičnem placu. Vabljeni!

V primeru dežja vse prireditve (razen 22.12.2011) odpadejo. Pridružujemo si pravice do spremembe programa.

DECEMBER

21. december, 18.00

Predstavitve in delavnice tradicionalne tajske masaže

Prikaz osnovnih veščin tradicionalne tajske masaže. S seboj prinesite podlago za vadbo (armafleks) in bodite udobno oblečeni.

Obvezne prijave na tel. št.: 05 335 31 13 ali elektronski pošti info@lung.si
Vstop prost.

LUNG Nova Gorica

LUNG Nova Gorica

21. december, 18.00

Koncert solistov komorne skupine in harmonikarskega oddelka

Glasbena šola Nova Gorica

Glasbena šola Nova Gorica

21. december, 20.00

Sugar – Nekateri so za vroče

Muzikal po legendarnem filmu z Marilyn Monroe, gostuje Mestno gledališče Ljubljansko

SNG Nova Gorica

SNG Nova Gorica

22. december, 17.00

Antonton; Gledališka predstava za najmlajše, z obiskom dedka Mraza

SNG Nova Gorica

SNG Nova Gorica

22. december, 18.00

Predstava baletnega oddelka

Glasbena šola Nova Gorica

Glasbena šola Nova Gorica

23. december, 18.00

Proslava ob Dnevu samostojnosti in enotnosti

Kulturna dvorana Šempeter pri Gorici

Občina Šempeter-Vrtojba

25. december, 17.00

Božični koncert

Cerkev Srca Jezusovega v Vrtojbi
Mešani pevski zbor Vrtojba

26. december

Tradicionalno Tojvino srečanje

s predstavo Univerzalci v izvedbi Unitri, ki ji sledi tombola z bogatimi nagradami

Velika dvorana Mladinskega centra Vrtojba

Tojva A.D. 1200

30. december, 10.00-17.00

Odjem in prodaja rabljenih oblačil v sklopu akcije Re:generacija

Bevkov trg, Nova Gorica

ŠENT, Manufaktura d.d., Komunala d.d.

31. december, 20.00

Duohtar pod mus!

Silvestrska predstava z Iztokom

Mlakarjem

SNG Nova Gorica

SNG Nova Gorica

JANUAR

16. januar, 20.15

Capella Savaria (Madžarska)

Zsolt Kalló, koncertni mojster

Velika dvorana Kulturnega doma

Nova Gorica

Kulturni dom Nova Gorica

FEBRUAR

7. februar, 19.00

Oktet Vrtnica

Koncert ob kulturnem prazniku

Kulturna dvorana v Šempetru pri Gorici

Občina Šempeter-Vrtojba

10. februar, 20.15

Bernarda Fink, mezzosopran

Marcos Fink, bariton

Anthony Spiri, klavir (ZDA)

Velika dvorana Kulturnega doma

Nova Gorica

Kulturni dom Nova Gorica

18. februar

Tradicionalno pustovanje v

Šempetru, nastop skupine Kingston

Trg Ivana Roba, Športni center Hit

KŠTM Šemeter Vrtojba

MAREC

4. marec 2012, 9.00-15.00

Srečanje s preteklostjo, Mednarodno srečanje zbiralcev vojaških in ostalih starin

Športni center HIT, Šempeter

Društvo soška fronta Nova Gorica

19. marec, 20.15

Novozelandski godalni kvartet

(Nova Zelandija)

Velika dvorana Kulturnega doma

Nova Gorica

Kulturni dom Nova Gorica

25. marec, 19.00

Materinski dan

Kulturna dvorana Šempeter pri Gorici

Društvo žena in deklet Šempeter

Vabilo k sodelovanju

Spoštovane bralke in cenjeni bralci. Za nami je že tretja in hkrati zadnja letošnja prenovljena številka našega občinskega Glasila. Veliko vas je

tistih, ki ste se prijazno odzvali našemu povabilu k sodelovanju in prav vsi ste našli svoj prostor na naših straneh. Aktivni so bili tudi občani včlanjeni v najrazličnejša društva, ki so poskrbela za organizacijo številnih dogodkov tako na območju občine kot izven. Še posebej pa bi radi izpostavili izjemne športne dosežke, ki jih ni bilo malo in na katere smo lahko vsi upravičeno ponosni. K sodelovanju so pristopili tudi naši najmlajši, šolarji, pa tudi starejši občani, ki redno prebirajo naše Glasilo. Tako sledimo naši obljubi, ki smo vam jo dali že v prvi številki in sicer da v Glasilo vključujemo različne starostne in interesne skupine ter vse tiste, ki prispevate k boljšemu, pestrejšemu življenju v občini in skrbite za prepoznavnost naše občine.

Še vedno pa velja tudi povabilo k sodelovanju. V kolikor imate predloge, vprašanja, ideje ali želje glede vsebine, nam lahko pišete na elektronski naslov:

glasilo@sempeter-vrtojba.si.

Naslednja številka bo izšla marca prihodnje leto.

Veseli nas, da uspešno zaključujemo leto 2011 in da je bilo Glasilo pri vas doma dobro sprejeto. Tudi v prihodnjem letu si bomo prizadevali, da vam bomo v branje ponudili čim bolj pestre vsebine. Ob koncu naj vam zaželim še prijetne Božične praznike, ki so pred nami. Novo leto pa naj vam prinese izpolnitev vseh plemenitih in iskrenih želja.

Srečno!

Barbara Skorjanc

Informativni bilten Občine Šempeter Vrtojba prejmejo brezplačno vsa gospodinjstva v občini Šempeter-Vrtojba.

Izdajatelj: OBČINA ŠEMPETER-VRTOJBA, Trg Ivana Roba 3a, 5290 Šempeter pri Gorici, zanjo župan Milan Turk

E-naslov: glasilo@sempeter-vrtojba.si

Uredili: Barbara Skorjanc in Mateja Poljšak Furlan

Lektoriranje: Sara Krošelj

Oblikovanje: Blaž Erzetič

Tisk: Tiskarna Present, Ljubljana

Naklada: 2600 izvodov

Uredništvo si pridržuje pravico, da prispevke primerno priredi za tisk tako po obsegu kot po izrazu. Rokopisov ne vračamo. Prispevkov z nezakonito, žaljivo, zavajajočo, sporno ali moralno neprimerno vsebino ne bomo objavljali.

Šempeter pri Gorici, december 2011